2-21061422-12-2c-26042021-1
Dosarul nr. 2c-1140/21

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

11 decembrie 2025 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător – Olga Boțan
grefier – Cristina Delinschi

cu participarea reprezentanților reclamantei și reprezentanților pârâtei,

a examinat în şedinţa de judecată publică pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Arama R" împotriva SA „Tracom", intervenienți accesorii Agenția Proprietății Publice, ÎCS "Premier Energy" SRL și autoritatea publică Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a RM cu privire la încasarea sumelor obținute prin îmbogățire fără justă cauză și la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Tracom" împotriva SRL „Arama R" cu privire la încasarea datoriei rezultate din contractul de arendă a terenurilor, locațiune a activelor și prestarea serviciilor în cadrul Parcului Industrial Tracom nr. 05/3-292/1 din 22.02.2012, a penalității și cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

La 23 aprilie 2021 a fost înregistrată cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Arama R" împotriva SA „Tracom" cu privire la încasarea sumelor obținute prin îmbogățire fără justă cauză.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, în fapt, în rezultatul desfășurării concursului pentru selectarea rezidenților și a proiectelor investiționale pentru Parcul Industrial „Tracom" prin procesul-verbal nr. 13 din 13 aprilie 2012 al ședinței Comisiei pentru selectarea rezidenților și a proiectelor investiționale, s-a decis determinarea ÎI „Service-Arama" în calitate de câștigător al concursului de selectare a rezidenților și a proiectelor investiționale ce vor fi realizate în cadrul Parcului Industrial „Tracom".

Explică reclamantul că, ÎI „Service Arama" a fost reorganizată prin transformare în SRL „Arama R" în baza deciziei privind înregistrarea persoanei juridice din 13 septembrie 2019, genul principal de activitate fiind producția și comercializarea mobilei. SRL „Arama R" este o companie cu 100 % capital privat.

Mai indică că funcția de întreprindere administratoare a parcului industrial „Tracom" îi revine Societății pe Acțiuni „Tracom" în baza Hotărârii de Guvern nr. 440 din 16 iunie 2011.

Menționează reclamantul că Întreprinderea administratoare a Parcului Industrial „Tracom" activează în baza Legii nr. 182 din 15 iulie 2010 cu privire la parcurile industriale și a Regulamentului cu privire la activitatea parcului industrial „Tracom", coordonat de Ministerul

Economiei al Republicii Moldova și aprobat de către Președintele Consiliului „Tracom” SA la 23 decembrie 2011.

Conform art. 1 alin. (2) din Legea cu privire la parcurile industriale, obiectul acesteia este crearea premiselor necesare pentru dezvoltarea social-economică a regiunilor țării prin facilitarea creării și funcționării parcurilor industriale. Potrivit alin. (3) al Legii, obiectul principal al întreprinderii administratoare este activitatea de administrare a parcului industrial, precum și prestarea de servicii rezidenților parcului industrial.

Potrivit art. 18 alin. (2) lit. e) din Lege, întreprinderea administratoare are atribuția/obligația de a asigura funcționarea normală a rețelelor de utilități conform cerințelor tehnice, iar în corespundere cu pct. 11 lit. j) din Regulamentul pre citat, întreprinderea administratoare are atribuția de a aproba tarifele pentru prestarea serviciilor rezidenților parcului industrial după coordonarea cu Consiliul Societății.

Indică reclamantul că, prin prisma prevederilor legale, urmare a câștigării concursului de selectare a rezidenților și a proiectelor investiționale, la 27 aprilie 2012, între ÎI „Service-Arama” (în prezent SRL „Arama R”, succesor de drepturi și obligațiuni a ÎI „Service-Arama”) și SA „Tracom” a fost încheiat contractul nr. 19 privind desfășurarea activității de antreprenoriat în cadrul Parcului Industrial „Tracom”.

Menționează că potrivit pct. 3 lit. e) al contractului nr. 19 din 27 aprilie 2012, întreprinderea administratoare s-a obligat să asigure rezidentul cu energie electrică.

La data de 22 mai 2012, în temeiul art. 18 alin. (2) lit. f[1]) din Legea cu privire la parcurile industriale, între SA „Tracom” în calitate de întreprindere administratoare a Parcului Industrial „Tracom” pe de o parte și ÎI „Service-Arama”, în calitate de rezident al Parcului Industrial, pe de altă parte, a fost încheiat Contractul nr. 05/3-2942/1 de arendă a terenurilor și prestare a serviciilor în cadrul Parcului Industrial „Tracom”. Obiectul contractului îl constituie transmiterea către rezident, în locațiune, de către întreprinderea administratoare, a terenului aferent construcțiilor private și prestarea serviciilor.

Termenul contractului este stabilit pentru perioada realizării investițiilor de către rezident, indicată în contractul de desfășurare a activității de antreprenoriat. Subsecvent, potrivit pct. 11 din contractul nr. 19 din 27 aprilie 2012 privind desfășurarea activității de antreprenoriat în cadrul Parcului Industrial „Tracom”, termenul contractului a fost stabilit până la 16 iunie 2041.

Explică reclamantul că, în baza contractului nominalizat, potrivit pct. 1 lit. c), obiectul contractului a constituit inclusiv prestarea serviciilor de aprovizionare cu energie electrică în volum de nu mai puțin de 15000 kW/lună, iar în corespundere cu pct. 8 lit. c), întreprinderea administratoare s-a obligat să asigure rezidentul, conform planului coordonat de părți cu energie electrică. Corelativ, rezidentul s-a obligat, conform pct. 10 lit. c) din contract să efectueze plățile în conformitate cu clauzele cap. IV.

Conform pct. 17 din Contract, în redacția stabilită prin acordul adițional nr. 2 din 11 septembrie 2012, întreprinderea administratoare poate modifica cuantumul taxei unice pentru întreținerea rețelelor inginerești, în cazul modificării prețurilor sau tarifelor reglementate de stat.

Mai indică că acest Contract a fost completat prin următoarele acorduri adiționale: acord adițional nr. 1 din 26 iunie 2012; acord adițional nr. 2 din 11 septembrie 2012, acord adițional nr. 3 din 13 noiembrie 2012, acord adițional nr. 4 din 30 noiembrie 2013, acord adițional nr. 5 din 4 mai 2016, acord adițional nr. 6 din 10 octombrie 2016 și acord adițional nr. 7 din 5 iulie 2017. Mărimea plăților pentru arendă și serviciile prestate de către întreprinderea administratoare Rezidentului SRL „Arama R” în cadrul Parcului Industrial „Tracom” au fost stabilite prin anexe și acordurile adiționale.

Specifică reclamantul că începând cu data încheierii contractului menționat supra, SRL „Arama R”, în corespundere cu obligațiile contractuale prevăzute în pct. 10 lit. c), în temeiul facturilor fiscale, a achitat integral serviciile prestate de către SA „Tracom”, inclusiv serviciile de energie electrică și cheltuieli pentru întreținerea și deservirea rețelelor electrice.

Suplimentar prețului serviciilor prestate de către SA „Tracom” potrivit prevederilor contractuale, de la SRL „Arama R” au fost încasate unele sume suplimentare care nu se regăsesc în prevederile contractuale și nu sunt prevăzute de lege.

Explică reclamantul că în baza achitărilor efectuate de către SRL „Arama R” potrivit facturilor fiscale emise de către SA „Tracom”, ultima a dobândit din contul reclamantului, în perioada 28 aprilie 2017 - 31 august 2020, plăți în mărime totală de 280 616,93 lei, după cum urmează:

I. Servicii de energie electrică:

Potrivit contractului nr. 05/3-2942/1 din 22 mai 2012, începând cu acordul adițional nr. 5 din 4 mai 2016, pârâtul s-a obligat să asigure prestarea energiei electrice conform tarifelor furnizorului. Menționează că anterior, rezidentul SRL „Arama R” achita plata pentru energie electrică de asemenea conform tarifelor furnizorului, prețul însă fiind indicat expres în acordurile adiționale.

Conform art. 2 din Legea nr. 107 din 27 mai 2016 cu privire la energia electrică, furnizorul reprezintă întreprinderea electroenergetică titular de licență pentru furnizarea energiei electrice care furnizează energie electrică în condițiile prezentei legi.

Articolul 68 alin. (1) din aceeași lege prevede că furnizarea energiei electrice se efectuează de furnizorii care dețin licență pentru furnizarea energiei electrice.

Potrivit pct. 34 din Regulamentul privind racordarea la rețelele electrice și prestarea serviciilor de transport și distribuție a energiei electrice, aprobat prin Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 168 din 31 mai 2019, pentru zonele economice libere sau parcuri industriale, operatorul de sistem emite un aviz de racordare unic administratorului zonei economice libere/parcului industrial.

La data de 13 iulie 2020, SRL „Arama R” a înaintat scrisoarea nr. 64, solicitând informarea rezidentului de către întreprinderea administratoare asupra modalității de calcul a tarifelor stabilite în facturile fiscale.

Prin scrisoarea nr. 40/230 din 10 august 2020, IP „Tracom” i-a comunicat întreprinderii rezidente SRL „Arama R“ despre faptul că tarifele privind furnizarea energiei electrice sunt stabilite prin Hotărârile Consiliului de administrație ANRE pentru KW/h, în dependență defunctele de delimitare, iar calculele pierderilor de energie electrică se efectuează în baza Hotărârii nr. 246 din 2 mai 2007 în baza Instrucțiunii privind calcularea pierderilor de energie electrică activă și reactivă în elementele de rețea aflate la balanța consumatorului.

Prin răspunsul nr. 40/384 din 20 noiembrie 2020, SA „Tracom” a comunicat SRL „Arama R” despre faptul că calculele din facturile fiscale sunt efectuate pentru consumatorul final potrivit indicațiilor locului de consum la care SRL „Arama R” este racordat /0,4kW/, iar urmare a liberalizării prețurilor la energia electrică a fost identificată o companie care prestează servicii de furnizare a energiei electrice la un preț mai mic cu 0,03 lei/kWh decât prețul stabilit de ANRE, respectiv întru eficientizarea activității fiind optimizate costurile SRL „Arama R”. Așadar, potrivit răspunsului nominalizat, dar și potrivit facturilor fiscale, SRL „Arama R” a achitat, începând cu data de 28 aprilie 2017, energia electrică conform tarifelor corespunzătoare instalațiilor racordate la rețelele electrice de distribuție de joasă tensiune.

Conform răspunsului SRL „Premier Energy Distribution” nr. 0505/60264-20200731 (expediat prin poșta electronică SRL „Arama R” la data de 3 august 2020), SA „Tracom” este conectată la rețelele de medie tensiune.

Prin răspunsul „Premier Energy Distribution” nr. 0505/33162-20210409, expediat reclamantului la data de 12 aprilie 2021, punctele de consum ale SA „Tracom” prin intermediul cărora este furnizată energia electrică către SRL „Arama R” (NLC 7035343 și NLC 7035341), în perioada din 1 aprilie 2016 până în prezent sunt racordate la tensiune medie.

Reclamantul indică că în corespundere cu informația parvenită de la distribuitorul „Premier Energy Distribution” la care s-a făcut trimitere supra, SRL „Arama R”, prin scrisoarea nr. 95 din 12 octombrie 2020 a solicitat efectuarea modificărilor în facturile fiscale emise de SA „Tracom”, indicând despre faptul că SA „Tracom” este racordată la rețelele electrice de distribuție medie, despre faptul că întreținerea și deservirea rețelelor electrice nu are loc conform prevederilor contractuale, iar compensarea energiei electrice (pierdere) nu este prevăzută în contractul de prestări servicii. Indică că SA „Tracom” nu a ținut cont în nici un fel de aceste solicitări, indicând și mai departe în facturile fiscale tarife care nu corespund prevederilor legale și clauzelor contractuale.

Reclamantul notează că tarifele indicate de către PI „Tracom” în facturile fiscale, începând cu data de 29 aprilie 2017, se atestă a fi contrare prevederilor contractuale. Deși SA „Tracom” este conectat la rețelele medii, iar SRL „Arama R”, în calitate de sub consumator s-a obligat să achite prețul conform tarifelor furnizorului, potrivit avizului de racordare unic al parcului industrial, pârâtul a stabilit în facturile fiscale, o perioadă îndelungată de timp, tarifele corespunzătoare instalațiilor racordate la rețelele electrice de distribuție de joasă tensiune.

Indică reclamantul că SA „Tracom” achită furnizorului prețul energiei stabilit pentru rețelele medii de tensiune, însă prețul indicat în facturile sub consumatorului este mai mare - stabilit pentru o rețea joasă de tensiune, după cum urmează:

1. Potrivit Anexei nr. 2 a Hotărârii ANRE privind tarifele la energia electrică nr. 108/2017 din 17 martie 2017 (în vigoare din 24 martie 2017), tariful pentru furnizarea energiei electrice de către ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL pentru consumatorii finali, ale căror instalații sunt racordate la rețelele electrice de distribuție de medie tensiune (6; 10 kV) este de 182 bani.

Contrar acestui tarif, PI „Tracom” a stabilit în facturile fiscale, în perioada 28 aprilie 2017 — 31 mai 2018, un tarif în mărime de 199 bani. Această sumă se regăsește la poziția privind tariful pentru furnizarea energiei electrice de către ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL pentru consumatorii finali, ale căror instalații sunt racordate la rețelele electrice de distribuție de joasă tensiune (0,4 kW).

2. Potrivit Anexei nr. 2 a Hotărârii ANRE privind tarifele la energia electrică nr. 201/2018 din 15 iunie 2018 (în vigoare din 1 iulie 2018), tariful pentru furnizarea energiei electrice de către ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL pentru consumatorii finali, ale căror instalații sunt racordate la rețelele electrice de distribuție de medie tensiune (6; 10 kV) este de 160 bani.

Reclamantul indică că, contrar acestui tarif, PI „Tracom” a stabilit în facturile fiscale, în perioada 30 august 2018 - 31 august 2019, un tarif în mărime de 179 bani. Această sumă se regăsește la poziția privind tariful pentru furnizarea energiei electrice de către ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL pentru consumatorii finali, ale căror instalații sunt racordate la rețelele electrice de distribuție de joasă tensiune (0,4 kW).

3. Potrivit anexei nr. 2 a Hotărârii ANRE privind tarifele la energici electrică nr. 322/2019 din 16 august 2019 (în vigoare din 23 august 2019), tariful pentru furnizarea energiei electrice de către ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL pentru consumatorii finali, ale căror instalații sunt racordate la rețelele electrice de distribuție de medie tensiune (6; 10 kV) este de 153 bani.

Contrar acestui tarif, PI „Tracom” a stabilit în facturile fiscale, în perioada 30 septembrie 2019 - 31 martie 2020, un tarif în mărime de 189 bani, iar ulterior, în perioada 30 aprilie 2020 - 30 iunie2020, un tarif în mărime de 186 bani. Suma de 189 bani se regăsește la poziția privind tariful pentru furnizarea energiei electrice de către ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL pentru consumatorii finali, ale căror instalații sunt racordate la rețelele electrice de distribuție de joasă tensiune (0,4 kW).

4. Potrivit anexei nr. 2 a Hotărârii ANRE privind tarifele la energia electrică nr. 275/2020 din 3 iulie 2020 (în vigoare din 7 august 2020), tariful pentru furnizarea energiei electrice de către ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL pentru consumatorii finali, ale căror instalații sunt racordate la rețelele electrice de distribuție de medie tensiune (6; 10 kV) este de 132 bani.

Contrar acestui tarif, PI „Tracom” a stabilit în factura fiscală din 31 august 2020, o dată cu intrarea în vigoare a Hotărârii la 7 august 2020 - tariful de 165 bani. SA „Tracom”, a stabilit tariful conform instalațiilor racordate la rețelele electrice de distribuție de joasă tensiune (0,4 kW), cu reducerea de 0,03 lei/ kWh despre care i-a comunicat reclamantului prin scrisoarea nr. 40/384 din 20 noiembrie 2020.

Reclamantul subliniază că prin scrisoarea SA „Tracom” nr. 40/63 din 26 februarie 2021, întreprinderea administratoare a comunicat rezidentului că aceasta nu poate stabili prețul la energie electrică în mărimea stabilită pentru rețelele de medie tensiune deoarece tariful stabilit de ANRE consumatorilor finali ale căror instalații sunt racordate la rețelele electrice de distribuție de joasă tensiune, ca și în cazul SRL „Arama R” este altul, iar SRL „Arama R” urmează să respecte tariful furnizorului prin prisma: normativelor de plată.

Menționează reclamantul că, SRL „Arama R” nu neagă acest fapt, invocând anume aspectul că tariful furnizorului nu este tariful stabilit de SA „Tracom” pentru rezident, ci tariful furnizorului stabilit pentru parcul industrial. Or, în cazul de față, SA „Tracom” nu este furnizor al energiei electrice, ci doar întreprinderea care administrează parcul industrial și care asigură rezidenții cu energie electrică conform prețurilor care sunt stabilite în facturile dintre furnizorul care prestează serviciile respective și SA „Tracom” cu un adaos stabilit expres în contract în mărime procentuală.

Potrivit art. 1100 din Codul civil, contractul trebuie interpretat pe principiile bunei-credințe, după intenția comună a părților. Dacă una dintre părți a avut intenția ca contractul sau o clauză a sa să aibă un anumit sens și la momentul încheierii contractului cealaltă parte cunoștea sau trebuia, în mod rezonabil, să cunoască intenția primei părți, contractul se interpretează în sensul înțeles de prima parte.

Explică reclamantul că o perioadă îndelungată de timp, și anume din anul 2012, prețul la energie electrică pentru rezident era stabilit același ca și pentru parcul industrial, cu adaosurile pentru întreținere, în mod clar, la modificarea contractului, sintagma „potrivit tarifelor furnizorului” nu mai poate fi interpretată decât așa cum a fost interpretată până la modificări. Adică în cazul în care SA „Tracom” achită prețul conform tarifului pentru rețeaua de distribuție medie, rezidentului nu-i poate fi majorat prețul unilateral de către SA „Tracom”.

Conform art. 1101 din Codul civil, la interpretarea contractului se va ține cont de natura lui, de circumstanțele în care a fost încheiat, de interpretarea care este dată acestuia de către părți sau care poate fi dedusă din comportamentul lor de pînă la și de după încheierea contractului, precum și de uzanțe.

În opinia părții reclamante, potrivit calculelor efectuate, SRL „Arama R", în perioada 28 aprilie 2017 — 31 august 2020, a achitat un surplus pentru energia electrică prestată de către furnizor în mărime totală de 165473,3 lei. Corespunzător, în condițiile indicate supra, această sumă nu este una care derivă din contract, dintr-un act juridic, hotărâre judecătorească sau lege, constituind îmbogățire fără justă cauză a SA „Tracom" din contul rezidentului SRL „Arama R".

II. Cu privire la întreținerea și deservirea rețelelor electrice, reclamantul explică următoarele.

Potrivit contractului nr. 05/3-2942/1 din 22 mai 2012, pârâtul, întreprinderea administratoare „Tracom" SA s-a obligat să asigure prestarea serviciilor de întreținere și deservire a serviciilor electrice.

Astfel, prețurile pentru aceste servicii au fost stabilite, după cum urmează:

Prin acordul adițional nr. 5 din 5 mai 2016 și nr. 7 din 5 mai 2017, plata pentru întreținerea și deservirea rețelelor electrice a fost stabilită în dependență de volumul consumat, și anume:

1. Pentru volumul consumat mai puțin de 10000 KW/lună - 15%;
2. Pentru volumul consumat între 10000-20000 KW/lună - 12%;
3. Pentru volumul consumat mai mult de 20000 KW/lună - 10%.

Conform contractului, întreprinderea administratoare a stabilit că procentul lunar urmează a fi achitat în dependență de volumul consumat. De facto, în cazul în care acest volum lunar depășește, de exemplu, cantitatea de 20000 KW, PI „Tracom" nu calculează suma lunară totală în mărime de 10%, ci o scade proporțional, în dependență de consumul zilnic. În acest caz, în aceeași lună, sub consumatorul SRL „Arama R" nu achită o sumă procentuală fixă, așa după cum s-a angajat în temeiul contractului, ci achită o sumă graduală, mai întâi 15%, ulterior 12%, și mai apoi 10%.

Potrivit prevederilor contractuale, PI „Tracom" urma să stabilească la finalul lunii volumul consumat, și în dependență de acesta, să aplice procentul: 15, 12 sau 10 % din volum.

Reclamantul indică că, în urma unor calcule eronate, SRL „Arama R" a achitat suplimentar, începând cu 28 aprilie 2017 si până la data de 31 august 2020, suma de 54001,03 lei, sumă care nu derivă din contract sau din lege. Corespunzător, această sumă constituie îmbogățirea fără justă cauză a SA „Tracom" din contul rezidentului SRL „Arama R".

III. În partea ce ține de compensarea energiei electrice (pierdere), reclamantul menționează că, compensarea energiei electrice (pierderi) nu este prevăzută în contractul nr. 05/3-2942/1 din 22 mai 2012.

Conform pct. 82 din Regulamentul privind furnizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărârea nr. 169 din 31 mai 2019, în cazul în care echipamentul de măsurare al consumatorului non casnic nu este instalat în punctul de delimitare, la cantitatea energiei electrice înregistrate de echipamentul de măsurare se adaugă pierderile de energie electrică activă și reactivă în elementele de rețea, cuprinse între cele două puncte, calculate conform Instrucțiunii privind calcularea pierderilor de energie electrică activă și reactivă în elementele de rețea aflate la balanța consumatorului, aprobată prin Hotărârea Consiliului de Administrație al Agenției nr. 246 din 2 mai 2007 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2007 nr. 94-97, art. 415).

Aceleași prevederi sunt conținute în pct. 180 din Regulamentul privind racordarea la rețelele electrice și prestarea serviciilor de transport și distribuție a energiei electrice, aprobat prin Hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 168 din 31 mai 2019.

Conform pct. 92 din Regulamentul privind racordarea la rețelele electrice și prestarea serviciilor de transport și distribuție a energiei electrice, consumatorul final/producătorul este responsabil de întreținerea și deservirea tehnică a instalației sale de utilizare și/sau a centralei electrice cei aparține, până la punctul de delimitare.

Mai indică reclamantul că, potrivit pct. 10 lit. h) din contractul nr. 05/3-2942/1 din 22 mai 2012, rezidentul s-a obligat să instaleze din mijloace proprii în bunurile arendate contoare de evidență a consumului de energie electrică.

Rezidentul, adică sub consumatorul SRL „ARAMA R" a îndeplinit această obligațiune, în pct. 18, părțile contractante au stabilit că plata pentru utilizarea rețelelor inginerești se va calcula, din momentul utilizării acestora de către rezident, în baza datelor echipamentelor de evidență.

Susține reclamantul că conform prevederilor contractuale, pierderile respective urmează să fie achitate furnizorului, potrivit Instrucțiunii, de către SA „Tracom". Această sumă se încadrează deja în tariful achitat de reclamant pentru întreținerea și deservirea rețelelor electrice. Potrivit Regulamentului, costul energiei electrice achitate de către sub consumator este prevăzut în contract și este constituit din tariful aprobat de ANRE, la care consumatorul poate adăuga o taxă pentru acoperirea parțială a cheltuielilor pentru exploatarea instalațiilor electrice ce-i aparțin și consumul tehnologic. Alte cheltuieli suplimentare care nu sunt prevăzute de lege sau de contract nu pot fi încasate.

În opinia reclamantului, Regulamentul indicat supra nu prevede și nu permite a pune pe seama sub consumatorului, în cazul de față SRL „ARAMA R", pierderile de transformator și de cablu, care deja sunt incluse în taxa procentuală indicată în anexă la contract.

Cu privire la cantitatea de energie, prețul aplicat și plată, Regulamentul privind furnizarea energiei electrice aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 169 din 31 mai 2019 prevede în mod expres ce trebuie să conțină o factură fiscală prezentată consumatorului final, iar în pct. 90, Regulamentul prevede că furnizorul nu este în drept să includă în factură alte sume decât cele indicate la pct. 87.

Consumatorul poate adăuga lunar în bonul de plată o taxă suplimentară pentru acoperirea parțială a cheltuielilor de exploatare a instalațiilor electrice de distribuție ce-i aparțin și a cotei părți ce-i revine sub consumatorului din volumul total al pierderilor energiei electrice din rețelele de distribuție electrice ale consumatorului. La încheierea contractului consumatorul informează sub consumatorii despre cheltuielile respective. Anume această plată suplimentară a fost stabilită în pct. 2.1 din anexa nr. 4 a acordului adițional nr. 7 din 5 iulie 2017 la contractul nr. 05/3-2492/1 din 22 mai 2012 - energia electrică - întreținerea și deservirea rețelelor electrice în dependență de volumul consumat.

Indică reclamantul că, în perioada 31 mai 2018 - 31 august 2020, „Tracom" SA a încasat de la SRL „Arama R", neîntemeiat, fără un temei contractual sau legal, suma de 61142,6 lei pentru pretinsele cheltuieli de compensare a energiei electrice (pierderi).

Menționează că, începând cu luna octombrie a anului 2020 și până în prezent, lunar, SRL „Aramă R" își exprimă dezacordul cu facturile fiscale emise de SA „Tracom" în partea ce ține de serviciul de aprovizionare cu energie electrică, din motivele indicate în această cerere.

Reclamantul indică despre anexarea la cererea de chemare în judecată a calculelor contabile detaliate care reflectă prețul energiei electrice, prețul pentru întreținerea și deservirea

rețelelor electrice și prețul compensării energiei electrice (pierderi) achitat potrivit facturilor fiscale emise de către SA „Tracom”, calculele care reflectă prețul contractual efectiv (fără TVA), precum și diferența dintre aceste prețuri (care de fapt constituie îmbogățirea nejustificată a pârâtului).

În drept, reclamantul indică că potrivit art. 9 alin. (1) din Codul civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sînt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile.

Alin. (2) lit. g) al articolului pre citat prevede că drepturile și obligațiile civile apar în urma îmbogățirii fără justă cauză.

Cu referire la termenul de prescripție, articolul 391 alin. (1) din Codul civil prevede că termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Notează reclamantul că în corespundere cu reglementările art. 395 alin. (8) din Codul civil, prescripția dreptului la acțiune în restituirea îmbogățirii nejustificate începe să curgă de la data la care creditorul a cunoscut sau trebuia să cunoască atît existența dreptului său la restituire, cit și persoana obligată să restituie. Dispozițiile prezentului alineat se aplică în mod corespunzător și în cazul acțiunii întemeiate pe gestiunea de afaceri fără mandat.

Consideră reclamantul că, în ce privește îmbogățirea fără justă cauză a SA „Tracom” prin încasarea neîntemeiată a prețului pentru consumul energiei electrice în corespundere cu tarifele eronate stabilite ilegal de către pârât, termenul de prescripție în cazul de față a început să curgă din data de 3 august 2020, urmare a răspunsului Premier Energy SA cu privire la rețeaua de tensiune la care este conectată întreprinderea administratoare a parcului industrial - SA „Tracom”.

În opinia reclamantului, anume în această dată, SRL „Arama R” a aflat despre faptul că, SA „Tracom” este conectată ta rețeaua de tensiune medie, iar plata a fost solicitată de către pârât, din data de 28 martie 2017 și până la data de 31 august 2020, conform tarifelor pentru întreprinderile conectate la tensiune joasă. Subsidiar, prescripția dreptului la acțiune în restituirea îmbogățirii nejustificate prin încasarea prețului pentru întreținerea și deservirea rețelelor electrice urmează a fi calculat din aceeași dată, or aceste sume au fost achitate procentual din consumul energiei electrice. În ce privește îmbogățirea fără justă cauză a SA „Tracom” prin încasarea neîntemeiată a prețului pentru compensarea energiei electrice (pierderi), restituirea sumelor achitate a fost solicitată pentru ultimii trei ani.

Potrivit art. 1979 alin. (1) din Codul civil, dacă o persoană obține o îmbogățire nejustificată (persoană îmbogățită) care se atribuie la dezavantajul suferit de o altă persoană (persoană dezavantajată), ea este obligată față de persoana dezavantajată să restituie îmbogățirea.

Articolul 1980 alin. (1) și alin. (2) din Codul civil prevede că (1) Consecințele juridice ale îmbogățirii obținute în temeiul unui contract sau unui alt act juridic valabil și eficient sînt reglementate de alte dispoziții legale dacă acele reguli acordă sau exclud dreptul la restituirea îmbogățim prin efectul revocării, rezoluțiunii, reducerii obligației corelative sau pe alt temei. (2) Dispozițiile prezentului capitol nu afectează orice alt drept de restituire sau recuperare prevăzut de dispozițiile legale în materie de proprietate, contracte sau alte dispoziții legale.

Art. 1981 din Codul civil prevede că (1) O îmbogățire este nejustificată, cu excepția următoarelor cazuri: a) persoana îmbogățită este îndreptățită față de persoana dezavantajată să obțină îmbogățirea în virtutea unui contract sau unui alt act juridic, unei hotărîri judecătorești sau

unui alt temei legal; sau b) persoana dezavantajată și-a dat consimțământul în mod liber și fără eroare de a suferi dezavantajul.

Alin. (2) reglementează că dacă contractul sau un alt act juridic este lovit de nulitate sau este ineficient cu efect retroactiv ori dacă hotărîrea judecătorească sau un alt temei de obținere este ne valabil cu efect retroactiv, persoana îmbogățită nu este îndreptățită la îmbogățire pe baza acestui temei. (3) Cu toate acestea, persoana îmbogățită se consideră îndreptățită la îmbogățire în baza legii dacă a dobîndit îmbogățirea prin uzucapiune, bună-credință, precum și în alte cazuri cînd, conform legii, ea are dreptul de a păstra îmbogățirea. (4) De asemenea, îmbogățirea este nejustificată dacă: a) persoana dezavantajată a oferit-o pentru un scop care nu este atins sau în considerarea unei așteptări care nu s-a realizat; b) persoana îmbogățită a cunoscut sau trebuia în mod rezonabil să cunoască despre acel scop sau acea așteptare; și c) persoana îmbogățită a acceptat sau se poate considera în mod rezonabil că a acceptat că îmbogățirea trebuie să fie restituită în astfel de circumstanțe.

Art.1984 alin. (1) din Codul civil prevede că o persoană este îmbogățită prin majorarea patrimoniului său, folosirea bunurilor altuia, prestarea unui serviciu sau executarea unei lucrări în folosul său. Corelativ, potrivit art. 1985 alin. (1) din Codul civil, o persoană este dezavantajată prin micșorarea patrimoniului său, folosirea bunurilor de către o altă persoană, prestarea unui serviciu sau executarea unei lucrări în folosul altuia.

Menționează reclamantul că, în această speță, acțiunea în restituire întemeiată pe principiul îmbogățirii fără justă cauză îndeplinește condițiile materiale și juridice care rezultă din prevederile legale ce guvernează această instituție.

Indică reclamantul că în cazul de față, patrimoniul pârâtului SA „Tracom” s-a mărit ca urmare a încasării neîntemeiate a plății energiei electrice care depășește tariful stabilit prin Hotărârile Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică a Republicii' Moldova pentru instalațiile racordate la rețelele electrice de distribuție de medie tensiune, plății pentru întreținerea și deservirea rețelelor electrice calculate în valoare procentuală în mod eronat, dar și a plății pentru compensarea energiei electrice (pierderi) care nu este prevăzută de contract, în detrimentul patrimoniului SRL „Arama R” care s-a micșorat ca urmare a acestor încasări.

Cu privire la condițiile juridice, menționează reclamantul că îmbogățirea SA „Tracom” din contul SRL „Arama R” nu a fost obținută în virtutea contractului prin care pârâtul s-a obligat să presteze servicii reclamantului, și nici în temeiul vreo unei legi, hotărâri judecătorești sau alt temei legal, ci în mod arbitrar și abuziv, adică fără un just temei.

Totodată, precizează că deși la achitarea plăților suplimentare SRL „Arama” și-a dat consimțământul, acesta a fost afectat de eroare, reclamantul necunoscând despre faptul că SA „Tracom” este racordată la alte rețele de tensiune decât cele pentru care pârâtul încasează banii pentru serviciile prestate, în urma căruia reclamantul a suferit pierderile din patrimoniu în mărimea indicată în această cerere, probată prin înscrisurile anexate.

Conchide că, în corespundere cu prevederile legale, SA „Tracom”, în calitate de persoană îmbogățită are obligația de a restitui SRL „Arama R”, în calitate de persoană dezavantajată valoarea îmbogățirii nejustificate rezultate din sumele suplimentare achitate de SRL „Arama R” pentru serviciile de energie electrică, întreținerea și deservirea rețelelor electrice, precum și compensarea energiei electrice (pierderi), în total 280616,93 lei.

Explică reclamantul că în vederea executării obligațiilor prevăzute de pct. 21 din Contractul nr. 05/3- 2942/1 din 22 mai 2012 și pct. 20 din Contractul nr. 19 din 27 aprilie 2012, prin care părțile au convenit că toate litigiile și dezacordurile care se pot isca din contract urmează să fie soluționate pe cale amiabilă, iar în caz contrar de către instanța de judecată

competentă, reclamantul SRL „Arama R”, la data de 22 octombrie 2020, prin scrisoarea nr. 95, s-a adresat către SA „Tracom” cu privire la restituirea sumelor, pentru energia electrică.

Prin răspunsul SA „Tracom” nr. 40/384 din 20 noiembrie 2020, întreprinderea pârâtă a refuzat satisfacerea solicitărilor, menționând că restituirea sumelor este nejustificată și imposibilă. Așadar, la depunerea cererii de chemare în judecată, reclamantul a respectat procedura prealabilă de soluționare a cauzei pe cale extrajudiciară.

Cu trimitere la art. 82, 83, 94 al. (1) CPC, solicită reclamantul încasarea din contul SA „Tracom” în beneficiul SRL „Arama R” a cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 8418,51 lei, achitată de către reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată.

Solicită :

1. Restituirea din contul SA „Tracom” în beneficiul SRL „Arama R” a sumelor obținute prin îmbogățire, fără justă cauză și anume :

- 165473,3 lei achitați suplimentar pentru serviciile de energie electrică în perioada 28 aprilie 2017 - 31 august 2020;
- 54001,03 lei achitați suplimentar pentru deservirea rețelelor electrice în perioada 28 aprilie 2017 - 31 august 2020;
- 61142,6 lei achitați pentru pretinsele cheltuieli de compensare a energiei electrice în perioada 31 mai 2018 - 31 august 2020, *iar în total suma de 280616,93 lei*.

2. Încasarea din contul SA „Tracom” în beneficiul SRL „Arama R” a cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 8418,51 lei achitată de către reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată.

La 21 mai 2021 a fost înregistrată cererea de chemare în judecată depusă de SA „Tracom” împotriva SRL „Arama R” cu privire la încasarea datoriei rezultate din contractul de arendă a terenurilor, locațiune a activelor și prestarea serviciilor în cadrul Parcului Industrial Tracom nr. 05/3-292/1 din 22.02.2012, a penalității și cheltuielilor de judecată (f.d.2-7, vol. I).

În motivarea acțiunii s-a invocat că, la data de 22 mai 2012 între SA „Tracom” în calitate de întreprindere administratoare și SRL „Arama R”, în calitate de rezident, a fost încheiat contractul de arendă a terenurilor, locațiune a activelor și prestare a serviciilor în cadrul Parcului Industrial Tracom nr. 05/3-2942/1, cu acordurile adiționale semnate ulterior, părți integrante ale contractului.

Menționează că potrivit pct. 1 din contract, obiectul acestuia îl constituie transmiterea în locuțiune a clădirii auxiliare, a terenului aferent și prestarea serviciilor de aprovizionare cu energie electrică, apă și de scurgere a apei, gaze naturale, de supraveghere video a teritoriului Parcului Industrial „TRACOM” prin asigurarea regimului de trecere a personalului și transportului auto pe teritoriu, inclusiv eliberarea permiselor și inspecția teritoriului pe perimetru, precum și altele.

Conținutul pct. 8 lit. c) al contractului inserează că „TRACOM” SA se obligă să asigure SRL „Arama R” cu energie electrică, gaze naturale, apa și canalizare etc., iar la lit. d) stabilește asigurarea accesului, în bază de permise, reprezentanților, angajaților, clienților rezidentului pe teritoriul Parcului Industrial.

Reclamantul indică cu privire la obligația corelativă a SRL „Arama R” stabilită de pct. 10, lit. c) din contract care stabilește ca aceasta să efectueze plățile în conformitate cu clauzele cap. IV din Contract.

Astfel, pct. 19 din contract indică obligația SRL „Arama R” de a efectua prestarea serviciilor în conformitate cu facturile înaintate de către SA „Tracom” în termen de 10 zile din data prezentării.

Indică reclamantul că, contrar obligațiilor contractuale asumate odată cu semnarea contractului de arendă, locațiune a activelor și prestare a serviciilor, pârâtul nu își onorează integral obligațiile de plată pentru energia electrică asigurată de către reclamant, precum și pentru serviciile de supraveghere a teritoriului. Or, serviciile prenotate au fost furnizate în termen, în cantitatea și calitatea stabilită prin contract.

Susține că SRL „Arama R" este beneficiar deplin al serviciilor SA „Tracom", ceea ce îi asigură desfășurarea activității întocmai cu cele stabilite prin statut și conform intereselor sale.

Invocă faptul că SRL „Arama R", preponderent în perioada 30 iunie 2020 - 31 martie 2021 a achitat doar parțial pentru serviciile prestate, evitând să achite pentru serviciul de supraveghere a teritoriului, iar pentru energia electrică, acesta a stabilit propriul său calcul, ignorând valoarea acesteia indicată în facturi.

Notează că SRL „Arama R" parțial nu a acceptat facturile fiscale prezentate de către SA „Tracom" în perioada menționată supra, pe motiv că reclamanta ar fi admis erori de calcul, dat fiind faptul că aceasta nu prestează serviciul de supraveghere a teritoriului Parcului și dezacordului cu tariful aplicat pentru serviciile de aprovizionare cu energie electrică.

Reclamantul indică despre faptul că serviciul de supraveghere include paza și camere video de supraveghere, puncte de control, indicatoare rutiere instalate pe teritoriul parcului, precum și personal corespunzător, iar plata pentru serviciul respectiv constituie o taxă aprobată bilateral de către părțile contractante urmare a emiterii deciziilor Consiliului societății.

Astfel, în răspunsurile prezentate de către pârât, acesta nu neagă cele menționate supra, doar indică despre faptul că reclamantul nu prestează efectiv acest serviciu, fără să menționeze prin ce se manifestă aceasta și care dintre elemente nu sunt asigurare astăzi.

În opinia reclamantului, aceasta constituie o eschivare de la plata pentru serviciului prestat pârâtei și de care aceasta beneficiază în continuu. Mai mult, în toată această perioadă, pârâtul nu a comunicat despre careva evenimente ce ar fi rezultat din prestarea necorespunzătoare a serviciului de supraveghere.

Mai indică că atât salariații, precum și clienții SRL „Arama R" au acces pe teritoriul Parcului, interacționând la fiecare intrare și ieșire de pe teritoriul Parcului cu personalul ce prestează un atribut al serviciului de pază, utilizând cartelele de acces eliberate de către reclamant și de care beneficiază și le utilizează pârâtul. Totodată, toate atributele serviciului menționat, inclusiv echipamentele tehnice, rutiere sunt instalate și funcționale, iar personalul activează corespunzător.

Cu privire la achitarea plăților pentru energie electrică, SRL „Arama R" a solicitat reclamantului să îi aplice un alt tarif decât cel prevăzut de contract, însă, potrivit acordului adițional nr.5 din 04.05.2016 la contractul 05/3-2642/1 din 22.05.2012, la categoria normativele de plată, aprovizionarea cu energie electrică se efectuează conform schemelor existente — conform tarifelor furnizorului, inclusiv TVA.

Explică reclamantul că, prin Hotărârea ANRE 275/2020 din 31 iulie 2020, care are un caracter public și imperativ, tariful de alimentare a consumatorilor finali, ale căror instalații sunt racordate la rețelele electrice de distribuție de joasă tensiune (0,4 kV) constituie 1,68 lei per kW/h, iar instalațiile SRL „Arama R" sunt racordate la rețelele de distribuție de joasă tensiune (0,4 kV).

Notează reclamantul că, tariful aplicat de către SA „Tracom", este în corespundere cu tariful stabilit prin hotărârea menționată supra și potrivit acordurilor, conform schemelor existente, parametrii cărora au fost indicați mai sus. Ulterior, prin hotărârea ANRE nr. 42 din 26 ianuarie 2021 a fost stabilit tariful de alimentare a consumatorilor finali, ale căror instalații sunt

racordate la rețelele electrice de distribuție de joasă tensiune (0,4 kV) în mărime de 1,51 lei kW/h.

Deși tarifele la energie electrică, stabilite de către ANRE prin hotărârile menționate supra, sunt de 1,68 lei/kW/h, respectiv 1,51 lei/kW/h, în prezent, în consecința identificării de către SA „Tracom" a unui furnizor nou și încheierii unui acord de voință cu acesta, tariful pentru energia electrică este unul mai mic cu 0,03 lei/kW/h decât cel stabilit de către ANRE. Despre acest fapt inclusiv SRL „Arama R" a fost informat încă în aprilie 2020. În consecință, atât SRL „Arama R", precum și ceilalți rezidenți ai parcului, sau aprovizionat în perioadele de referință, cu energie electrică la un tarif de 1,65 lei/kW/h și, în continuare, la un tarif de 1,48 lei kW/h.

Mai indică că pârâtul refuză să achite și să accepte facturile fiscale în partea ce tine de compensarea energiei electrice (pierdere), susținând că aceasta s-ar regăsit la rubrica întreținerea și deservirea rețelelor electrice Menționează că taxele pentru întreținerea și deservirea rețelelor electrice sunt prezentate spre achitare întocmai pentru acest serviciu, fiind distinct de cel pentru pierderile înregistrate. Prin urmare, perceperea taxelor pentru pierderi, sunt justificate și legale pentru consumatorul final, precum e SRL „Arama R".

Explică reclamantul SA „Tracom" că potrivit indicațiilor locului de consum la care pârâtul e racordat - /0,4kW/, aceste taxe sunt operate pentru consumul tehnologic al echipamentului antrenat în furnizarea energiei electrice până la punctul de delimitare cu respectiva societate, mersul în gol a transformatoarelor de tensiune, aflate în rețeaua internă a parcului industrial, inclusiv cele antrenate pentru asigurarea cu energie electrică de categoria 2 (regim inelar), cheltuieli pentru amortizare, administrative, etc.

De asemenea, în acordul adițional nr.5 din 04.05.2016 la contractul nr. 05/3-2942/1 din 22 mai 2012 de arendă a terenurilor și prestare a serviciilor în cadrul Parcului Industrial „Tracom", cap. II, pct. 2.1 s-a stabilit pentru întreținerea și deservirea rețelelor electrice un tarif gradual, aplicat în dependență de volumul consumat.

SRL „Arama R" susține că acesteia urmează să i se aplice coeficientul 10% la consumul integral, fapt ce nu poate fi admis. Or, din însăși prevederile acordului, clauze pe care SRL „Arama R" le-a acceptat, interpretarea unilaterală fiind declarativă și nefondată, se aplică un calcul gradual. Astfel că, 10% se aplică doar pentru consumul ce depășește 20 mii kW/lună. Mai mult, includerea acestor clauze contractuale și interpretarea lor într-o asemenea logică, și anume aplicarea unui calcul diferențiat, rezultă și din modul de calcul stabilit prin hotărârile ANRE, care indică un calcul diferențiat pentru depășirea unui anumit consum. Or, asemenea sisteme de calcul gradual pentru respectivele servicii (inclusiv servicii gaze naturale) constituie un fapt notoriu pe teritoriul Republicii Moldova, fiind aplicat inclusiv consumatorilor casnici.

Reclamantul SA „Tracom" indică că a prestat în termen, la calitatea convenită și necesară rezidentului și cantitatea solicitată de către acesta, iar SRL „Arama R" refuză să accepte parțial facturile fiscale, invocând argumentele redate supra, însă care nu își găsesc justificare în realitatea obiectivă, acestea fiind un mod de a se eschiva de la plata serviciilor de care acesta beneficiază integral.

SA „Tracom" a expediat către SRL „Arama R" somația cu nr. 40/82 din 18 martie 2021, prin care a informat despre existența datoriei și necesitatea achitării acesteia, în caz contrar aceasta urmând a fi acționată, cu perceperea plății penalităților și cheltuielilor ce vor ocazionate de respectivul proces. Din răspunsul SRL „Arama R" din 19 martie 2021, rezultă că aceasta nu are intenția de a achita respectiva datorie și nu o recunoaște.

Reclamantul indică că conform actului de verificare a decontărilor reciproce dintre SA „Tracom" și SRL „Arama R" din 14 mai 2021, ultimul înregistrează o datorie în sumă de 224

061 lei 06 bani, suma care excede datoria indicată de către reclamant, constituie o restanță ce survine din alte raporturi obligaționale.

Conform pct. 22 din Contractul de arendă, în cazul neachitării de către rezident a plăților pentru arenda/locațiunea bunurilor imobile și prestarea serviciilor în termenele stabilite de prezentul contract, acestuia i se aplică penalități în mărime de 0,1 la sută din suma plăților neachitate pentru fiecare zi de întârziere.

Astfel, în temeiul contractului, SA „Tracom" a calculat penalitate pentru neonorarea obligațiilor de plată pentru serviciile prestate de către aceasta pentru SRL „Arama R" în mărime de 23 601, 05 lei, după cum urmează:

Nr. și data emiterii facturii fiscale	Data scadentă	Plata restantă (lei)	Perioada de calcul	Nr. de zile	Mărimea penalității (lei)
EAA 002706756/ 30.06.2020	10 iulie 2020	16 189,70	11.07.2020 31.03.2021	264	4 274, 08
EAA 003171569/ 31.08.2020	10 septembrie 2020	22 466,40	H.09.2020 31.03.2021	202	4 538,21
EAA 003418139/ | 30.09.2020	10 octombrie 2020	26 463,52	11.10.2020 31.03.2021	172	4 551,73
EAA 003677270/ 31.10.2020	10 noiembrie 2020	28 310,66	11.11.2020 31.03.2021	141	3 991,80
EAA 003950056/ 30.11.2020	10 decembrie 2020	26 118,15	11.12.2020 31.03.2021	111	2 899,11
EEA 004183155/ 31.12.2020	10 ianuarie 2021	22 459,76	11.01.2021 31.03.2021	80	1796,78
EEA 004468262/ 31.01.2021	10 februarie 2021	21 561,96	11.02.2021 31.03.2021	49	1 056,54
EEA 004760342/ 28.02.2021	10 martie 2021	23 466,44	11.03.2021 31.03.2021	21	492,80
EEA 005079257/ 31.03.2021	10 aprilie 2021	37 024, 47	stare de urgență (31.03.2021- 28.04.2021)	-	-
TOTAL		224 061,06			23 601,05

În opinia reclamantului SA „Tracom", rezultă cert și fără echivoc că pârâtul nu și-a onorat obligațiile contractuale și nu a achitat integral prețul serviciilor prestate de către reclamant.

În drept, face trimitere la prevederile art. 775 Cod Civil, conform căruia, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință și diligență la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

În conformitate cu prevederile art. 858 Cod Civil, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit, iar conform art. 776 din Codul Civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Art. 942 alin. (1) Cod Civil stabilește că în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale.

Potrivit art. 942 alin.(4) Cod Civil în cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobînda de întîrziere calculată conform dispozițiilor prezentului articol, fie penalitatea pentru întîrziere.

Conform art. 944 alin. (1) Cod civil, dacă penalitatea este stipulată pentru cazul în care debitorul nu execută obligația, creditorul poate cere atît executarea obligației, cît și plata penalității. Nu se poate cere atît executarea obligației, cît și plata penalității dacă penalitatea s-a stipulat cu titlu de despăgubire în locul prestației și nu doar cu titlu de mijloc de garantare a executării obligației.

Cu trimitere la prevederile art. art. 94, 96 CPC, reclamantul SA „Tracom" solicită încasarea din contul pârâtului SRL „Arama R" a taxei de stat în mărime 7 429 lei 86 bani.

Solicită :

Încasarea din contul SRL „Arama R" în beneficiul SA „Tracom" suma datorată în mărime de 224 061 lei 06 bani, penalitate în mărime de 23 601 lei 05 bani, taxa de stat în mărime de 7 429 lei 86 bani, în total 255 091 lei 97 bani.

În cadrul ședinței de judecată din 20 iulie 2021 SA „Tracom" a depus cerere privind ridicarea excepției de tardivitate a acțiunii înaintate de SRL „Arama R" (f.d.147-151, vol. II).

În motivarea cererii depuse a indicat că, reclamanta SRL „Arama R" cunoștea despre faptul că i se aplică un tarif pentru rețelele de energie joasă, și nu medie, începând cu 29 aprilie 2017, ceea ce se confirmă și din afirmația SRL „Arama R" din cererea din 13 august 2020, formulată către SA „Tracom" în care aceasta indică: "Ținem să vă aducem la cunoștință că până la mijlocul anului 2017, noi am fost tarifați pentru consumul energiei electrice ca consumator alimentat de la rețelele de energie medii." Respectiv, din momentul în care aceasta a fost tarifată pentru tipul de alimentare categoria 2 de joasă tensiune (0,4 kV), altul decât cel cu care însăși aceasta afirmă că a fost tarifată până la mijlocul anului 2017, în speță 29 aprilie 2017, SRL „Arama R" urma să formuleze acțiune în justiție pentru a fi repusă în drepturile în care consideră aceasta că a fost lezată.

Mai indică că reclamanta SRL „Arama R" urma să formuleze o cerere către "Premier Energy" SA în momentul recepționării facturii din 29 aprilie 2017, dacă aceasta consideră că îi este aplicat un tarif necorespunzător. Or, formularea cererii către Premier Energy SA abia în anul 2020, peste 3 ani din momentul recepționării facturii cu tarifele corespunzătoare rețelelor de energie electrică de tensiune joasă nu a fost argumentată de către reclamant prin imposibilitatea adresării anterioare.

Notează că reclamantul nu argumentează care a fost motivul adresării abia peste 3 ani cu o cerere către "Premier Energy" SA pentru a afla informații ce țin de relațiile juridice dintre SA „Tracom" și "Premier Energy" SA privind tarifele la care este livrată energie electrică, rețeaua de tensiune la care este racordată SA „Tracom". Totodată, prin răspunsul acordat de către "Premier Energy" SA, reclamantului nu i se comunică informații ce țin de circumstanțele acesteia, ci de cele ale pârâtului.

În opinia SA „Tracom", SRL „Arama R" dacă se consideră lezată într-un drept privind tarifele aplicate, urma să se adreseze în instanța de judecată în perioada 29 aprilie 2017-30 aprilie 2020, însă, a formulat acțiune în justiție la 23 aprilie 2021.

Menționează faptul că, la încheierea contractului și acordurilor adiționale ulterioare, SRL „Arama R” cunoștea despre faptul că SA „Tracom” constituie o societate comercială cu scop lucrativ, iar activitatea acesteia este îndreptată spre îndeplinirea scopurilor statutare și obținerea beneficiilor comerciale.

În opinia SA „Tracom”, acesta deține utilajul și echipamentul necesar pentru a asigura beneficiarilor săi energie electrică de tip alimentare categoria 2 de joasă tensiune (0,4 kV), implicarea bunurilor sale în acest proces nu poate fi gratuită, or potrivit art. 1203 lit. c) Cod Civil, donația este inadmisibilă în relațiile dintre persoanele juridice cu scop lucrativ. Subsecvent, menționează și prevederile art. 171 Cod Civil care prevede că, persoana juridică este subiectul de drept constituit în condițiile legii, având o organizare de șine stătătoare și un patrimoniu propriu și distinct, afectat realizării unui anumit scop conform cu legea, ordinea publică și bunele moravuri.

În partea ce ține de pretențiile privind restituirea sumei rezultate din aplicarea graduală a taxelor pentru întreținerea și deservirea rețelelor electrice, care sunt distincte de cele ce rezultă din aplicarea tarifului eronat pentru energia electrică, „Arama R” SRL susține în cererea de chemare în judecată că i se aplică un tarif gradual de 15%, 12% și 10%, iar aceasta achită conform respectivului tarif gradual începând cu 28 aprilie 2017.

Indică SA „Tracom” că tariful gradual se aplică în temeiul acordului adițional nr. 5 din 04.05.2016 la contractul 05/3-2642/1 din 22.05.2012, iar prima factură eliberată în temeiul respectivului acord, parte componentă a contractului, prin care a fost aplicat anume acest tarif gradual de 15% , 12% și 10% a fost eliberată la 31 mai 2016. Respectiv, tariful gradual se aplică odată cu eliberarea primei facturi ulterior încheierii acordului din care rezultă respectivul tarif, și anume din 31 mai 2016.

Consideră că SRL „Arama R” urma să se adreseze în instanța de judecată cu o acțiune civilă în interiorul termenului de prescripție de 3 ani, și anume în perioada 31 mai 2016 — 01 iunie 2019, or aceasta a cunoscut despre modul aplicării unui tarif gradual într-un mod pe care aceasta îl consideră eronat începând cu 31 mai 2016, atunci când i-a fost înaintat spre plată factura EUG 000901462. Menținerea acestui tarif gradual se confirmă și prin facturile eliberate ulterior, cu titlu de exemplu - factura fiscală EUG000996457 din 07 iulie 2016/30 iunie 2016.

Cât despre pretenția privind restituirea sumei rezultate din compensarea energiei electrice (pierderi), distincte de cele ce rezultă din aplicarea tarifului eronat pentru energia electrică și aplicarea graduală a taxelor pentru întreținerea și deservirea rețelelor electrice, menționează reclamantul că nu este prevăzută în contractul 05/3-2642/1 de arendă a terenurilor, locațiune a activelor și prestare a serviciilor în cadrul Parcului Industrial Tracom. Prestarea acestora rezultă din facturile fiscale eliberate către „Arama R” SRL. Potrivit indicațiilor locului de consum la care reclamantul este racordat - /0,4kW/, compensarea energiei electrice (pierderi) - constituie o taxă operată pentru consumul tehnologic al echipamentului antrenat în furnizarea energici electrice până la punctul de delimitare cu SRL „Arama R”, mersul în gol al transformatoarelor de tensiune, aflate în rețeaua internă a parcului industrial, inclusiv cele antrenate pentru asigurarea cu energie electrică de categoria 2 (regim inelar), cheltuieli pentru amortizare și întreținere. Or, furnizorul SRL „Furnizare Energie” prestează serviciul de livrare energic electrică până la punctul de delimitare al SA „Tracom”, care este distinct de punctul de delimitare cu cel al reclamantului.

Explică faptul că din acest motiv, distribuirea de către SA „Tracom” spre rezidenți a energiei electrice, inclusiv către SRL „Arama R”, implică pierderi și cheltuieli pe care le suportă SA „Tracom”, care se reflectă în facturile eliberate.

Menționează că pierderile și cheltuielile suportate de către SA „Tracom” sunt incluse în facturile eliberate către SRL „Arama R” odată cu încheierea contractului nr. 05/3-2642/1 din 22.05.2012. Or, însăși facturile din 27 decembrie 2012, 31 ianuarie 2013 confirmă acest fapt.

Astfel, odată ce reclamanta consideră că aceste pierderi nu urmau a fi suportate de către SRL „Arama R”, urma să se adreseze în instanța de judecată în interiorul termenului de prescripție de 3 ani, adică în perioada 27 decembrie 2012 - 28 decembrie 2015.

Conform art. 395 alin. (1) Cod Civil, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului. Totodată, alin. (8) stabilește că prescripția dreptului la acțiune în restituirea îmbogățirii nejustificate începe să curgă de la data la care creditorul a cunoscut sau trebuia să cunoască atât existența dreptului său la restituire, cât și persoana obligată să restituie.

Art. 391 alin. (1) Cod Civil prevede că termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

În opinia SA „Tracom”, în temeiul prevederilor legale expuse se constată că termenul de prescripție al dreptului reclamantului SRL „Arama R” de a intenta acțiune civilă pentru a solicita restituirea sumelor obținute prin îmbogățire fără justă cauză este de 3 ani, termen care a început să curgă la:

- 29 aprilie 2017 pentru pretențiile ce rezultă din tarifele pentru energie electrică aplicate eronat;
- 31 mai 2016 pentru pretențiile ce rezultă din aplicarea eronată a tarifelor graduale a taxelor pentru întreținerea și deservirea rețelelor electrice;
- 27 decembrie 2012 pentru tarifele percepute pentru compensarea energiei electrice (pierderi).

Cu titlu de jurisprudență invocă SA „Tracom” decizia Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al CSJ din 27.04.2016, dosarul nr. 2rac-162/16, prin care se arată că „termenul de prescripție în sine promovează securitatea juridică prin împiedicarea unei părți de a introduce o acțiune dincolo de o anumită dată, scopul termenelor de prescripție este îndreptat spre funcționarea normală a circuitului civil, sub aspectul asigurării stabilității ordinii de drept și a raporturilor patrimoniale deja existente.

Mai indică SA „Tracom” că reclamantul SRL „Arama R” nu a prezentat motive și probe ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului în interiorul termenului de prescripție.

Menționează SA „Tracom” că potrivit art. 394 Cod Civil acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai dacă persoana în a cărei favoare a curs prescripția, creditorii persoanei sau oricare altă persoană care are un interes legitim a ridicat excepția de tardivitate conform Codului de procedură civilă. În corespundere cu prevederile alin. 1-2 art.272 Cod civil (în redacția de până la 01.03.2019), termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data cînd persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Consideră SA „Tracom” că SRL „Arama R” a omis termenul legal de a înainta acțiune în vederea restituirii sumelor prin îmbogățire fără justă cauză, motiv din care, în temeiul art.186^1 CPC, solicită respingerea cererii de chemare în judecată înaintate de către „Arama R” SRL ca fiind tardivă (f.d.147-151, vol. II).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 07 februarie 2022 s-a transmis cauza civilă la acțiunea depusă de SA „Tracom” împotriva SRL „Arama R” cu privire la

încasarea datoriei rezultate din contractul de arendă a terenurilor, locațiune a activelor și prestarea serviciilor în cadrul Parcului Industrial Tracom nr. 05/3-292/1 din 22.02.2012, a penalității și cheltuielilor de judecată, pentru examinarea posibilității conexării într-un singur proces, cu cauza civilă la acțiunea depusă de SRL „Arama R" împotriva SA „Tracom" cu privire la încasarea sumelor obținute prin îmbogățire fără justă cauză. Prin aceeași încheiere a fost respins demersul de suspendare a procesului înaintat de reprezentantul pârâtului SRL „Arama R" (f.d.142-144, vol. I).

Prin încheierea vicepreședintelui interimar al Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 noiembrie 2022, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Arama R" împotriva SA „Tracom" cu privire la încasarea sumelor obținute prin îmbogățire fără justă cauză, a fost dispusă redistribuirii aleatorii, în legătură cu expirarea împuternicirilor judecătorului Lavric Larisa (f.d.9-10, vol. III).

Conform fișei de repartizare repetată a dosarului, la data de 21 noiembrie 2022, cauza civilă a fost repartizată în mod automat – aleatoriu judecătorului Boțan Olga (f.d.11, vol. III).

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 iunie 2023, au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii Agenția Proprietății Publice și ÎCS „Premier Energy" SRL (f.d.36-37, vol. III).

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 octombrie 2023 s-a dispus în temeiul art.187 CPC, conexarea cauzei civile 2c-1457/21 la dosarul 2c-1140/21 atribuindu-le numărul 2c-1140/21.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 februarie 2024 s-a respins conexarea într-un singur proces a cauzei civile pendinte, la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Arama R" împotriva SA „Tracom", intervenienți accesorii Agenția Servicii Publice și ÎCS "Premier Energy" SRL cu privire la încasarea sumelor obținute prin îmbogățire fără justă cauză, la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Tracom" împotriva SRL „Arama R" cu privire la încasarea datoriei rezultate din contractul de arendă a terenurilor, locațiune a activelor și prestarea serviciilor în cadrul Parcului Industrial Tracom nr. 05/3-292/1 din 22.02.2012, a penalității și cheltuielilor de judecată cu cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Arama R" împotriva SA „Tracom" cu privire la obligarea eliberării facturii fiscale, aflată în procedura Judecătorului Țonov Irina.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 februarie 2025, a fost atrasă în proces în calitate de autoritatea publică Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a RM pentru depunerea concluziilor în conformitate cu art. 74 Cod de procedură civilă.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 februarie 2025, a fost atrasă în proces în calitate de autoritatea publică Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a RM pentru depunerea concluziilor în conformitate cu art. 74 Cod de procedură civilă.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 noiembrie 2025 s-a respins demersul SA „Tracom" privind scoaterea de pe rol a acțiunii civile depuse de SRL „Arama R" împotriva SA „Tracom".

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 noiembrie 2025 s-a dispus ca cererea privind excepția de tardivitate înaintat de SA „Tracom" să fie examinată odată cu fondul cauzei, ținând cont și de încheierea protocolară a completului precedent (f.d.189,Vol.II)

În ședința de judecată reprezentanții reclamantului SRL „Arama R” s-au prezentat, au susținut cererea de chemare în judecată, au solicitat admiterea acesteia integral. De asemenea, au solicitat respingerea cererii pârâtului SA „Tracom” privind aplicarea excepției de tardivitate, precum și respingerea acțiunii înaintate de SA „Tracom”.

În ședința de judecată reprezentanții pârâtului SA „Tracom” s-au prezentat, au susținut cererea de chemare în judecată, au solicitat admiterea acesteia integral. De asemenea, au solicitat admiterea cererii pârâtului SA „Tracom” privind aplicarea excepției de tardivitate și respingerea acțiunii înaintate de SRL „Arama R”, ca tardivă și nefondată.

Intervenientul accesoriu Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a RM a prezentat la data de 16 aprilie 2025 concluzii scrise prin care a lăsat soluționarea cererii de chemare în judecată la discreția instanței, solicitând și examinarea cauzei în lipsa sa, din care considerente, instanţa a apreciat ca fiind posibilă examinarea pricinii în lipsa acestuia.

Intervenienți accesorii Agenția Proprietății Publice și ÎCS „Premier Energy” SRL, fiind înştiinţaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei de judecată, nu s-au prezentat şi nici nu au comunicat instanţei motivul neprezentării, nu au solicitat examinarea pricinii în lipsa sa, din care considerente, instanţa a apreciat ca fiind posibilă examinarea pricinii în lipsa acestora.

Aprecierea instanței:

Audiind reprezentanții părților, analizând argumentele părții reclamante şi pârâte, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată consideră necesar de a respinge cererea pârâtului SA „Tracom” privind aplicarea excepției de tardivitate, se admite cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Arama R” împotriva SA „Tracom”, intervenienți accesorii Agenția Proprietății Publice, ÎCS ”Premier Energy” SRL și autoritatea publică Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a RM cu privire la încasarea sumelor obținute prin îmbogățire fără justă cauză, precum și se respinge chemare în judecată depusă de SA „Tracom” împotriva SRL „Arama R” cu privire la încasarea datoriei rezultate din contractul de arendă a terenurilor, locațiune a activelor și prestarea serviciilor în cadrul Parcului Industrial Tracom nr. 05/3-292/1 din 22.02.2012, a penalității și cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată., reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) şi (3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant. Totodată, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele.

Din interpretarea art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligaţiunea instanţei judecătoreşti de a se expune în hotărâre asupra tuturor cerinţelor acţiunii, precum şi argumentelor invocate de către

părţi întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania, Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26).

În temeiul art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Totodată, prevederile art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilesc că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Potrivit prevederilor art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Analizând circumstanțele faptice ale cauzei și actele anexate la materialele dosarului, instanța de judecată reține următoarele.

Prin Hotărârea Guvernului cu privire la acordarea titlului de parc industrial Societăţii pe Acţiuni „Tracom” nr. 440 din 16.06.2011, s-a transmis în folosinţă, cu titlu gratuit, SA „Tracom”, pentru un termen de 30 de ani, terenul cu suprafaţa de 32,2607 ha (cod cadastral 01.00.518.184), amplasat în mun. Chişinău, str. Columna, nr. 170, proprietate publică a statului, pentru crearea Parcului Industrial „TRACOM”.

Prin aceeași Hotărâre de Guvern s-a acordat titlul de parc industrial SA „Tracom”, având numărul de identificare de stat 1002600007237, atribuindu-i-se funcţiile de întreprindere administratoare a Parcului Industrial „TRACOM”.

În urma desfășurării concursului pentru selectarea rezidenților și a proiectelor investiționale pentru Parcul Industrial „Tracom”, prin procesul-verbal nr. 13 din 13 aprilie 2012 al ședinței Comisiei pentru selectarea rezidenților și a proiectelor investiționale, s-a decis desemnarea ÎI „Service-Arama” în calitate de câștigător al concursului privind selectarea rezidenților și a proiectelor investiționale ce urmau a fi realizate în cadrul Parcului Industrial „Tracom”.

ÎI „Service-Arama” a fost ulterior reorganizată prin transformare în SRL „Arama R”, în temeiul deciziei privind înregistrarea persoanei juridice din 13 septembrie 2019, genul principal de activitate al societății fiind producția și comercializarea mobilei. Totodată, se reține că SRL „Arama R” este o companie cu capital privat în proporție de 100%.

Prezintă relevanță faptul că funcția de întreprindere administratoare a Parcului Industrial „Tracom” este exercitată de Societatea pe Acțiuni „Tracom”, în temeiul Hotărârii de Guvern nr. 440 din 16 iunie 2011.

La data de 27 aprilie 2012 a fost încheiat contractul nr. 19 privind desfășurarea activității de antreprenoriat în cadrul Parcului Industrial „Tracom”, între ÎI „Service-Arama” (în prezent SRL „Arama R”, succesor în drepturi și obligații al ÎI „Service-Arama”) și SA „Tracom”.

Potrivit pct. 11 din contractul nr. 19 din 27 aprilie 2012 privind desfășurarea activității de antreprenoriat în cadrul Parcului Industrial „Tracom”, termenul contractului a fost stabilit până la data de 16 iunie 2041.

La data de 22 mai 2012, în temeiul art. 18 alin. (2) lit. f^{l}) din Legea cu privire la parcurile industriale, între SA „Tracom”, în calitate de întreprindere administratoare a Parcului Industrial

„Tracom”, pe de o parte, și ÎI „Service-Arama”, în calitate de rezident al Parcului Industrial, pe de altă parte, a fost încheiat Contractul nr. 05/3-2942/1 de arendă a terenurilor și prestare a serviciilor în cadrul Parcului Industrial „Tracom”. Obiectul acestui contract îl constituie transmiterea către rezident, în locațiune, de către întreprinderea administratoare, a terenului aferent construcțiilor private, precum și prestarea serviciilor corespunzătoare.

După cum s-a constatat din înscrisurile prezentate instanței, acest contract a fost completat prin următoarele acorduri adiționale: acordul adițional nr. 1 din 26 iunie 2012, acordul adițional nr. 2 din 11 septembrie 2012, acordul adițional nr. 3 din 13 noiembrie 2012, acordul adițional nr. 4 din 30 noiembrie 2013, acordul adițional nr. 5 din 4 mai 2016, acordul adițional nr. 6 din 10 octombrie 2016 și acordul adițional nr. 7 din 5 iulie 2017.

Cuantumul plăților pentru arendă și pentru serviciile prestate de către întreprinderea administratoare rezidentului SRL „Arama R” în cadrul Parcului Industrial „Tracom” a fost stabilit prin anexele și acordurile adiționale la contract.

Reclamantul SRL „Arama R” a depus prezenta acțiune în instanță invocând că, pe lângă prețul serviciilor prestate de către SA „Tracom”, stabilit potrivit prevederilor contractuale, de la SRL „Arama R” au fost percepute și unele sume suplimentare care nu sunt prevăzute de clauzele contractuale și nici de dispozițiile legale aplicabile, SA „Tracom” încasând de la reclamant, în perioada 28 aprilie 2017 – 31 august 2020, plăți în sumă totală de 280 616,93 lei, ce constituie îmbogățire nejustificată și urmează a fi restituită reclamantului.

Instanța reține și faptul că, la data de 21 mai 2021, pe rolul instanței a fost înregistrată cererea de chemare în judecată depusă de SA „Tracom” împotriva SRL „Arama R”, prin care s-a solicitat încasarea datoriei rezultate din contractul de arendă a terenurilor, locațiune a activelor și prestare a serviciilor în cadrul Parcului Industrial „Tracom” nr. 05/3-2942/1 din 22 mai 2012, a penalității pentru întârzierea executării obligațiilor de plată, precum și a cheltuielilor de judecată.

Reclamantul SA „Tracom” a susținut că serviciile prevăzute de contract au fost prestate în termenul, volumul și calitatea convenite, însă pârâtul SRL „Arama R” nu și-a executat integral obligațiile de plată, în special pentru energia electrică furnizată și pentru serviciile de supraveghere a teritoriului parcului industrial.

Potrivit reclamantului, în perioada 30 iunie 2020 – 31 martie 2021, SRL „Arama R” a achitat doar parțial facturile emise, refuzând plata pentru serviciul de supraveghere a teritoriului și contestând parțial cuantumul facturilor aferente energiei electrice.

SA „Tracom” a arătat că serviciul de supraveghere a teritoriului include paza, monitorizarea video, puncte de control, infrastructură de securitate și personal specializat, iar aceste servicii sunt efectiv prestate și utilizate de rezidenți, inclusiv de pârât. Totodată, tarifele pentru serviciile respective ar fi fost aprobate de Consiliul societății și acceptate de părți prin contract și acordurile adiționale.

Referitor la energia electrică, reclamantul a indicat că tarifele aplicate au fost stabilite în conformitate cu prevederile contractuale și cu hotărârile Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 275 din 31 iulie 2020 și nr. 42 din 26 ianuarie 2021, aplicabile consumatorilor racordați la rețelele de joasă tensiune (0,4 kV).

De asemenea, s-a menționat că pârâtul SRL „Arama R” refuză achitarea sumelor aferente compensării pierderilor tehnologice de energie electrică și taxelor pentru întreținerea și deservirea rețelelor electrice interne ale parcului industrial, deși aceste costuri sunt prevăzute de contract și de acordurile adiționale, fiind aplicate în mod gradual în funcție de volumul de energie consumat.

SA „Tracom” a expediat către SRL „Arama R” somația nr. 40/82 din 18 martie 2021, prin care a solicitat achitarea datoriei, însă prin răspunsul din 19 martie 2021 pârâtul SRL „Arama R” a refuzat să o recunoască și să o achite.

Conform actului de verificare a decontărilor reciproce din 11 mai 2021, semnat unilateral de SA „Tracom”, pârâtul ar înregistra o datorie față de SA „Tracom” în sumă de 224 061,06 lei. În temeiul clauzei contractuale privind penalitatea pentru întârzierea executării obligațiilor de plată, reclamantul SA „Tracom” a calculat penalități în sumă de 23 601,05 lei.

În drept, reclamantul a invocat prevederile Codului civil referitoare la executarea obligațiilor și răspunderea pentru neexecutarea acestora, precum și dispozițiile Codului de procedură civilă privind recuperarea cheltuielilor de judecată.

Astfel, SA „Tracom” a solicitat încasarea de la SRL „Arama R” a sumei de 224 061,06 lei cu titlu de datorie contractuală, a penalității în mărime de 23 601,05 lei și a taxei de stat în sumă de 7 429,86 lei, în total 255 091,97 lei.

Totodată, în cadrul ședinței de judecată din 20 iulie 2021, reclamantul SA „Tracom” a depus cerere privind ridicarea excepției de tardivitate a acțiunii înaintate de SRL „Arama R”.

Cu privire la cererea pârâtului SA „Tracom” privind aplicarea excepției de tardivitate, instanța reține următoarele.

Conform art. 186[1] Cod de Procedură Civilă, cererile depuse în instanța de judecată peste termenul de prescripție extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare de partea în proces, persoana în a cărei favoare a curs prescripţia, de creditorul persoanei sau de către oricare altă persoană care are interes legitim, se examinează în fond doar după examinarea de către instanța de judecată a excepției de tardivitate. Dacă reclamantul a solicitat repunerea în termenul de prescripție sau solicită repunerea odată cu ridicarea excepției, instanța de judecată examinează excepția de tardivitate concomitent cu cererea de repunere în termen.

Alin. (2) al aceluiași articol indică că excepția de tardivitate și, după caz, repunerea în termen se soluționează în ședință de judecată, convocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare. Lipsa participanților citați legal nu împiedică examinarea cererilor.

Alin. (3) stabilește că dacă nu se dispune repunerea în termen şi/sau se admite excepția de tardivitate, instanța de judecată respinge acțiunea ca fiind tardivă printr-o încheiere motivată care poate fi atacată cu recurs.

Prevederile alin. (5) stabilesc că dacă se dispune repunerea în termen şi/sau excepția de tardivitate se respinge, instanța de judecată emite o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul și continuă examinarea cauzei.

În conformitate cu art. 391 alin. (1) Cod Civil (în redacția în vigoare din 01 martie 2019), termenul general în interiorul căruia persoana poate să-şi apere, pe calea intentării unei acţiuni în instanţă de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Potrivit art. 394 din Codul Civil (în redacția în vigoare din 01 martie 2019), acţiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripţie extinctivă numai dacă persoana în a cărei favoare a curs prescripţia, creditorii persoanei sau oricare altă persoană care are un interes legitim a ridicat excepţia de tardivitate conform Codului de procedură civilă.

În corespundere cu art. 395 alin. (1) și (2) din Codul Civil (în redacția în vigoare din 01 martie 2019), termenul de prescripţie extinctivă începe să curgă de la data naşterii dreptului la acţiune. Dreptul la acţiune se naşte la data cînd persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului. În cazul în care dreptul subiectiv este afectat de un termen suspensiv sau de

o condiţie suspensivă, termenul de prescripţie extinctivă începe să curgă de la data împlinirii termenului ori a realizării condiţiei.

Art. 401 alin. (1) lit. a) Cod Civil, stabilește că, cursul prescripției extinctive se întrerupe: a) printr-un act voluntar de executare sau prin recunoașterea, în orice alt mod, expres sau tacit, a dreptului a cărui acțiune se prescrie, făcută de către cel în folosul căruia curge prescripția. Constituie acte de recunoaștere tacită executarea parțială a obligației, achitarea, în tot sau în parte, a dobînzilor sau a penalităților, constituirea unei garanții, solicitarea unui termen de plată, declararea compensării și alte asemenea manifestări care să ateste în mod neîndoielnic existența dreptului celui împotriva căruia curge prescripția.

Potrivit art. 401 alin. (2) și (3) Cod Civil, după întreruperea cursului prescripției extinctive, începe să curgă un nou termen. Timpul scurs pînă la întreruperea cursului prescripției extinctive nu se include în noul termen de prescripție extinctivă. În cazul survenirii circumstanței indicate la alin. (1) lit. a), începe să curgă un nou termen de prescripție extinctivă chiar dacă circumstanța survine după expirarea termenului de prescripție extinctivă.

Având în vedere faptul că perioada de calcul a sumelor solicitate de reclamantul SRL „Arama R” include și perioada începând cu anul 2017, instanța va reține la caz și prevederile în vigoare în perioada calculării de către pârât și achitării de către reclamant a sumelor menționate.

Astfel, potrivit art. 267 alin. (1) Cod Civil (în redacția în vigoare până la modificările aduse la 01 martie 2019), termenul general în interiorul căruia persoana poate să-şi apere, pe calea intentării unei acţiuni în instanţă de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Conform art. 271 alin. (1) Cod Civil (în redacția în vigoare până la modificările aduse la 01 martie 2019), acţiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripţie extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripţia, depusă pînă la încheierea dezbaterilor în fond. În apel sau în recurs, prescripţia poate fi opusă de îndreptăţit numai în cazul în care instanţa se pronunţă asupra fondului.

În acord cu art. 272 alin. (1) Cod Civil (în redacția în vigoare până la modificările aduse la 01 martie 2019), termenul de prescripţie extinctivă începe să curgă de la data naşterii dreptului la acţiune. Dreptul la acţiune se naşte la data cînd persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Art. 277 Cod Civil (în redacția în vigoare până la modificările aduse la 01 martie 2019), prevede că, cursul prescripţiei extinctive se întrerupe: a) în cazul intentării unei acţiuni în modul stabilit; b) în cazul în care debitorul săvîrşeşte acţiuni din care rezultă că recunoaşte datoria. După întreruperea cursului prescripţiei extinctive, începe să curgă un nou termen. Timpul scurs pînă la întreruperea cursului prescripției extinctive nu se include în noul termen de prescripţie extinctivă.

Instanța reține că pretențiile reclamantului SRL „Arama R” vizează încasarea sumei totale de 280616,93 lei, cu titlu de îmbogățire nejustificată formată din:

1) 165473,30 lei achitați suplimentar pentru serviciile de energie electrică în perioada 28 aprilie 2017 — 31 august 2020;

2) 54001,03 lei achitați suplimentar pentru deservirea rețelelor electrice în perioada 28 aprilie 2017 - 31 august 2020;

3) 61142,6 lei achitați pentru pretinsele cheltuieli de compensare a energiei electrice în perioada 31 mai 2018 — 31 august 2020.

După cum invocă partea pârâtă SA „Tracom” prin cererea depusă, termenul de prescripție a început să curgă:

1) la 29 aprilie 2017 pentru tarifele suplimentare la energia electrică din data primei facturi pentru care se solicită restituirea,
2) la 31 mai 2016 pentru tarifele privind întreținerea rețelelor electrice din data primei facturi emise în temeiul acordului adițional nr. 5 din 4 mai 2016,
3) la 27 decembrie 2012 pentru compensarea energiei electrice (pierderi), din data emiterii primei facturi ulterioare contractului din 22 mai 2012.

În opinia pârâtului, termenul de prescripție de 3 ani a expirat pentru toate aceste pretenții, respectiv la 29 aprilie 2020, 31 mai 2019 și 27 decembrie 2015.

Instanța menționează că posibilitatea persoanei fizice sau juridice de a primi apărarea pe calea acțiunii civile reprezintă dreptul subiectiv la apărare pe calea acțiunii civile, denumit dreptul la acțiune. Apărut din cadrul raportului juridic civil, dreptul la acțiune reprezintă dreptul de a cere de la instanța de judecată emiterea hotărârii, care ar admite acțiunea, sau dreptul la admiterea acțiunii.

Așadar, prescripția extinctivă este termenul, la expirarea căruia în cazul în care acțiunea n-a fost înaintată, se stinge dreptul civil, apărut în urma existenței unei creanțe lichide şi exigibile. Expirarea prescripției extinctive nu duce la încetarea a dreptului subiectiv civil încălcat, ci stinge dreptul subiectiv civil la apărare pe calea acțiunii civile.

Dreptul subiectiv încălcat poate fi benevol executat de către persoana obligată şi după expirarea prescripției extinctive.

În acest context, prescripția extinctivă trebuie înțeleasă ca termen care determină limitele de timp ale cerințelor respective, dispunând de posibilitatea de exercitare silită în ordine judecătorească.

Stabilirea termenelor de prescripție este îndreptată spre asigurarea funcționării normale a circuitului civil, stabilitatea ordinii de drept și a raporturilor patrimoniale deja apărute, disciplinarea participanților la circuitul civil și stimularea activității în realizarea drepturilor şi îndeplinirea obligațiilor.

Cu privire la cerințele reclamantului privind ce țin de achitarea suplimentară pentru serviciile de energie electrică în perioada 28 aprilie 2017 — 31 august 2020, precum și achitarea suplimentară a sumelor pentru deservirea rețelelor electrice în perioada 28 aprilie 2017 - 31 august 2020, instanța reține ca fiind întemeiate argumentele invocate de partea reclamantă privind faptul că, a cunoscut existența dreptului la restituire la data de 3 august 2020, când a primit răspunsul furnizorului de energie electrică SA „Premier Energy”.

În speță, termenul de prescripție privind restituirea sumelor achitate suplimentar pentru energia electrică a început să curgă la data când reclamantul SRL „Arama R” a cunoscut existența dreptului său la restituire și persoana obligată să restituie, după cum rezultă expres din prevederile art. 395 alin. (8) Cod civil.

Din actele cauzei rezultă că, la data de 3 august 2020 reclamantul SRL „Arama R” a recepționat răspunsul SA „Premier Energy”, din care a aflat despre faptul că SA „Tracom” este conectată la rețeaua de tensiune medie (f.d.74, vol. II).

Instanța reține faptul că, SA „Tracom” nu a demonstrat cu certitudine faptul că, SRL „Arama R” a cunoscut despre circumstanța că SA „Tracom” nu este conectată la rețeaua de tensiune joasă așa după cum se indica în facturile fiscale, ci la cea medie.

Or, simpla cunoaștere a rețelei proprii de racordare și a tarifelor ANRE nu echivalează cu cunoașterea situației juridice reale a pârâtei și a eventualei perceperi nejustificate a unor sume. Prin urmare, aceste aspecte nu pot fundamenta excepția tardivității.

Mai mult, în conținutul contractului încheiat între părți, cât și acordurilor adiționale a fost utilizată noțiunea - „conform tarifelor furnizorului”, reclamantul prezumând cu bună – credință, că conform tarifelor SA „Premier Energy”, or, SA „Tracom” a avut calitatea de distribuitor.

În ceea ce privește conduita reclamantei, instanța constată că aceasta a acționat cu bună-credință, solicitând anterior clarificări pârâtei, fără a primi un răspuns concludent, și a întreprins demersuri imediat după aflarea situației reale, inclusiv prin adresări către furnizor și ulterior către pârâtă.

Drept urmare, sunt lipsită de substanță argumentele SA „Tracom” precum că SRL „Arama R” urma să se adreseze cu acțiune, atunci când i s-a aplicat tariful necorespunzător, or, din actele cauzei nu rezultă că reclamantul SRL „Arama R” a cunoscut despre acest fapt, considerând că este racordat la aceeași rețea de tensiune ca și SA „Tracom”, adică la rețeaua de tensiune joasă, astfel încât, și prețul din facturile fiscale corespundea tarifelor stabilite în Hotărârile ANRE.

Cu privire la termenul de prescripție legat de solicitarea privind restituirea sumelor procentuale pentru deservirea rețelelor electrice, această solicitare este una subsecventă solicitării de bază cu privire la restituirea sumelor suplimentare pentru energie electrică, or procentul stabilit în contract este calculat și raportat la prețul la energia electrică.

Astfel, reclamantul a aflat la data de 3 august 2020 despre dreptul la restituire a sumei de bază achitate, respectiv și restituirea sumelor procentuale achitate în surplus pentru întreținerea rețelelor, sume care se deduc din prețul energiei electrice și a consumului, putea fi solicitată în termen de 3 ani de la acea dată.

În partea ce ține de cerința privind restituirea sumelor achitate pentru compensarea energiei electrice (pierderi), instanța notează că, prima factură seria/nr. EUJ000316802 datează cu 31 mai 2018, astfel, anume de la această adică a început să curgă termenul de 3 ani, urmând să expire la data de 31 mai 2021. Pentru facturile ulterioare, termenul urma să expire și mai târziu.

Referitor la prestațiile succesive, instanța reține aplicabilitatea art. 395 alin. (6) Cod civil, potrivit căruia dreptul la acțiune pentru fiecare prestație se stinge printr-o prescripție distinctă. Prin urmare, termenul de prescripție nu poate fi stabilit în mod unic pentru toate facturile, inclusiv pentru cele emise ulterior. O interpretare contrară ar conduce la situații ilogice, în care termenul de prescripție ar expira înainte de emiterea unor facturi, ceea ce este inadmisibil.

Conform ștampilei aplicate de cancelaria Judecătoriei Chișinău, cererea de chemare în judecată a fost depusă de SA „Arama R” la data de 23 aprilie 2021, adică în interiorul termenului de prescripție extinctivă de 3 ani, calculat din momentul cunoașterii dreptului său la restituire.

Instanța reiterează că prescripția extinctivă nu începe să curgă la data încălcării dreptului, dacă titularul nu cunoaște elementele esențiale ale acestuia, respectiv existența prejudiciului și persoana responsabilă. În lipsa acestor informații, nu i se poate imputa pasivitatea.

În plus, instanța reține că sarcina probei privind momentul de început al curgerii termenului de prescripție incumbă părții care invocă excepția de tardivitate. Or, pârâtul SA „Tracom” nu a prezentat probe concludente care să demonstreze că reclamantul a cunoscut sau trebuia, în mod rezonabil, să cunoască anterior datei de 3 august 2020 atât existența pretinsei încălcări.

Instanța subliniază că noțiunea de „trebuia să cunoască”, utilizată de legiuitor, nu poate fi interpretată extensiv în defavoarea titularului dreptului, fiind necesară existența unor împrejurări obiective care să permită, în mod real și efectiv, luarea la cunoștință a încălcării dreptului. Simpla posibilitate abstractă de informare sau existența unor date tehnice accesibile nu este suficientă pentru a declanșa curgerea termenului de prescripție.

În speță, informațiile privind nivelul de tensiune la care este racordat pârâtul SA „Tracom” și diferența de tarif aplicată nu rezultau din facturile fiscale și nici din conținutul contractului, astfel încât reclamantul SA „Arama R” nu avea posibilitatea obiectivă de a identifica caracterul nejustificat al sumelor achitate anterior răspunsului furnizorului de energie electrică.

De asemenea, instanța reține că relațiile contractuale dintre părți erau guvernate de principiul bunei-credințe, consacrat de legislația civilă, care presupune încrederea legitimă a unei părți în corectitudinea conduitei celeilalte.

În acest context, reclamantul SA „Arama R” era îndreptățit să considere că pârâtul SA „Tracom” aplică tarifele legale corespunzătoare situației sale reale de racordare, nefiind obligat să verifice din oficiu corectitudinea fiecărei facturări în lipsa unor indicii contrare.

Totodată, instanța reține că inacțiunea temporară a reclamantului SA „Arama R” nu poate fi calificată drept culpabilă, în condițiile în care aceasta a fost determinată de lipsa informațiilor esențiale privind încălcarea dreptului. Or, dreptul la acțiune nu poate fi exercitat în mod efectiv în absența unor date minime privind existența și întinderea prejudiciului, precum și identitatea persoanei obligate.

În același sens, instanța apreciază că interpretarea propusă de pârât ar conduce la lipsirea de conținut a dispozițiilor art. 395 Cod civil, în special a regulii referitoare la momentul subiectiv al cunoașterii dreptului, transformând termenul de prescripție în unul pur obiectiv, ceea ce contravine voinței legiuitorului.

Subsecvent, instanța mai reține că, în materia îmbogățirii fără just temei, momentul nașterii dreptului la acțiune este, de regulă, legat de descoperirea caracterului nejustificat al prestației, iar nu de simpla efectuare a acesteia.

Prin urmare, în lipsa cunoașterii caracterului nejustificat al plăților efectuate, nu poate începe curgerea termenului de prescripție.

De asemenea, instanța consideră relevant faptul că, ulterior datei de 3 august 2020, reclamantul a manifestat o conduită diligentă, formulând în mod prompt demersuri pentru clarificarea situației și recuperarea sumelor achitate, inclusiv prin încercarea soluționării litigiului pe cale amiabilă, ceea ce confirmă că anterior acestei date nu dispunea de informațiile necesare pentru valorificarea dreptului său.

Având în vedere cele menționate supra, instanța ajunge la concluzia că excepția de tardivitate invocată de pârâtul SA „Tracom” este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, cu continuarea examinării cauzei în fond.

În partea ce ține de cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Arama R” împotriva SA „Tracom”, intervenienți accesorii Agenția Proprietății Publice, ÎCS ”Premier Energy” SRL și autoritatea publică Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a RM cu privire la încasarea sumelor obținute prin îmbogățire fără justă cauză, instanța consideră că aceasta urmează a fi admisă integral, din următoarele motive.

Conform art. 2 din Legea cu privire la energia electrică nr. 107 din 27.05.2016, în sensul prezentei legi, următoarele noţiuni principale semnifică:

consumator final – consumator casnic sau consumator noncasnic care procură energie electrică pentru consum propriu;

furnizare a energiei electrice – vînzare, inclusiv revînzare, a energiei electrice către consumatori;

furnizor – întreprindere electroenergetică titular de licenţă pentru furnizarea energiei electrice care furnizează energie electrică în condiţiile prezentei legi;

operator al sistemului de distribuţie – întreprindere electroenergetică titular de licenţă pentru distribuţia energiei electrice care dispune de reţele electrice de distribuţie, îndeplineşte funcţii de distribuţie a energiei electrice şi este responsabilă de exploatarea, întreţinerea, modernizarea, inclusiv retehnologizarea, şi dezvoltarea reţelelor electrice de distribuţie, precum şi de asigurarea capacităţii reţelelor electrice de distribuţie de a satisface pe termen lung un nivel rezonabil al cererii privind prestarea serviciului de distribuţie a energiei electrice.

Potrivit art. 6 alin. (1) – (2) din Legea cu privire la energia electrică nr. 107 din 27.05.2016, autoritatea învestită cu competenţe de reglementare şi de monitorizare a activităţilor din sectorul electroenergetic este Agenţia Naţională pentru Reglementare în Energetică (în continuare – Agenţie). Agenţia este organizată, administrată şi finanţată în conformitate cu prevederile Legii cu privire la energetică.

În corespundere cu art. 7 alin. (1) lit. a), b) și k) din Legea cu privire la energia electrică nr. 107 din 27.05.2016, în domeniul reglementării activităţilor din sectorul electroenergetic supuse reglementării prin licenţiere şi autorizare, Agenţia: a) eliberează, prelungeşte, reperfectează, suspendă, reia valabilitatea sau retrage licenţele eliberate, eliberează copii şi duplicate ale acestora în conformitate cu prezenta lege şi cu Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activităţii de întreprinzător; b) desemnează titularul de licenţă care va desfăşura activitatea licenţiată în locul titularului a cărui licenţă pentru transportul energiei electrice şi, după caz, pentru conducerea centralizată a sistemului electroenergetic, pentru distribuţia energiei electrice, pentru operarea pieţei energiei electrice sau pentru furnizarea energiei electrice în contextul obligaţiilor de serviciu public de furnizor al serviciului universal, de furnizor de ultimă opțiune, de furnizor central de energie electrică a fost suspendată, căruia i s-a retras licenţa sau a cărui licenţă a expirat; k) eliberează, prelungeşte, reperfectează, suspendă, reia valabilitatea sau retrage autorizaţiile pentru sisteme de distribuţie închise, eliberează duplicate ale acestora în conformitate cu termenele şi condiţiile stabilite în prezenta lege şi în Legea privind reglementarea prin autorizare a activităţii de întreprinzător, de asemenea monitorizează activitatea titularilor autorizaţiilor pentru sisteme de distribuţie închise.

În acord cu prevederile art. 50 alin. (1) - (4) din Legea cu privire la energia electrică nr. 107 din 27.05.2016, (1) persoanele fizice şi persoanele juridice se alimentează cu energie electrică printr-un sistem de distribuţie închis, în condiţiile stabilite în prezentul articol. (2) Asigurarea livrării energiei electrice prin sistemul de distribuţie închis şi alimentarea cu energie electrică a utilizatorilor sistemului de distribuţie închis nu implică necesitatea obţinerii licenţei pentru distribuţia energiei electrice şi a licenţei pentru furnizarea energiei electrice. (3) Pentru a asigura livrarea energiei electrice şi alimentarea cu energie electrică a utilizatorilor sistemului de distribuţie închis, operatorul sistemului de distribuţie închis este obligat să obţină de la Agenţie autorizaţie. La solicitarea unei persoane juridice, Agenţia acordă autorizaţie pentru sistemul de distribuţie închis dacă sînt întrunite următoarele condiţii: a) din motive tehnice sau de securitate specifice, procesul de exploatare sau procesul de producţie al utilizatorilor sistemului de distribuţie închis este integrat; b) sistemul respectiv de distribuţie alimentează cu energie electrică persoana care îl deţine cu titlu de proprietate, persoana care exploatează acest sistem sau întreprinderile lor înrudite. (4) În vederea obţinerii autorizaţiei pentru sistemul de distribuţie închis, solicitantul persoană juridică este obligat să prezinte Agenţiei copia de pe decizia de înregistrare a întreprinderii, schema electrică a instalaţiilor electrice din sistemul de distribuţie închis, actul de corespundere emis de organul supravegherii energetice de stat care confirmă corespunderea sistemului de distribuţie închis cu cerinţele de securitate, precum şi informaţii cu privire la utilizatorii sistemului de distribuţie închis.

Art. 51 alin. (1). (2) și (4) din Legea cu privire la energia electrică nr. 107 din 27.05.2016, statuează că, pentru alimentarea cu energie electrică a utilizatorilor sistemului de distribuţie închis, operatorul este în drept să perceapă doar tariful calculat în conformitate cu metodologia de calculare a tarifului pentru operarea sistemului de distribuţie închis, aprobată de Agenţie, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și pe pagina web oficială a Agenției. Agenţia elaborează şi aprobă metodologia de calculare a tarifului pentru operarea sistemului de distribuţie închis, care se va baza pe următoarele principii: a) costul energiei electrice furnizate se determină în baza preţului de procurare a energiei electrice achitat furnizorului; b) tariful pentru serviciul prestat de operatorul sistemului de distribuţie închis se determină ținîndu-se cont de cheltuielile justificate ale operatorului sistemului de distribuţie închis necesare pentru exploatarea şi întreţinerea sistemului şi pentru desfăşurarea activităţii de livrare a energiei electrice, de cheltuielile necesare pentru acoperirea consumului tehnologic şi a pierderilor de energie electrică în sistemul de distribuţie închis, precum şi de marja rezonabilă de profit, care nu va depăşi 5% din valoarea netă a activelor utilizate de operatorul sistemului de distribuţie închis în legătură cu activitatea autorizată. Marja de profit se aplică în cazul operatorilor sistemelor de distribuţie închise care desfăşoară activitatea de întreprinzător. Operatorul sistemului de distribuţie închis nu este în drept să perceapă alte plăţi în legătură cu activitatea desfăşurată în baza autorizaţiei pentru sistemul de distribuţie închis.

Potrivit art. 68 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la energia electrică nr. 107 din 27.05.2016, furnizarea energiei electrice se efectuează de furnizorii care deţin licenţă pentru furnizarea energiei electrice. Furnizorii sînt obligaţi să furnizeze energie electrică consumatorilor finali în conformitate cu condiţiile stabilite în prezentul capitol, în licenţă şi în Regulamentul privind furnizarea energiei electrice.

Instanța reține că, întreprinderea administratoare a Parcului Industrial „Tracom” își desfășoară activitatea în baza Legii nr. 182 din 15 iulie 2010 cu privire la parcurile industriale, precum și a Regulamentului privind activitatea Parcului Industrial „Tracom”, coordonat de Ministerul Economiei al Republicii Moldova și aprobat de către Președintele Consiliului SA „Tracom” la 23 decembrie 2011.

Art. 1 alin. (2) din Legea cu privire la parcurile industriale, statuează că obiectul acesteia constă în crearea premiselor necesare pentru dezvoltarea social-economică a regiunilor țării prin facilitarea creării și funcționării parcurilor industriale.

Totodată, potrivit alin. (3) al aceluiași articol, obiectul principal al întreprinderii administratoare îl constituie activitatea de administrare a parcului industrial, precum și prestarea de servicii rezidenților acestuia.

În conformitate cu art. 18 alin. (2) lit. e) din legea menționată, întreprinderea administratoare are atribuția și obligația de a asigura funcționarea normală a rețelelor de utilități, în conformitate cu cerințele tehnice.

În același sens se reține și prevederile pct. 11 lit. j) din Regulamentul privind activitatea Parcului Industrial „Tracom”, întreprinderea administratoare are atribuția de a aproba tarifele pentru prestarea serviciilor către rezidenții parcului industrial, după coordonarea acestora cu Consiliul Societății.

După cum s-a constatat, la data de 27 aprilie 2012 a fost încheiat contractul nr. 19 privind desfășurarea activității de antreprenoriat în cadrul Parcului Industrial „Tracom”, între ÎI „Service-Arama” (în prezent SRL „Arama R”, succesor în drepturi și obligații al ÎI „Service-Arama”) și SA „Tracom”.

Una din prevederile contractuale încheiate între părți ține de asigurarea cu energie electrică și anume potrivit pct. 3 lit. e) din contractul nr. 19 din 27 aprilie 2012, întreprinderea administratoare și-a asumat obligația de a asigura rezidentul cu energie electrică.

Potrivit pct. 11 din contractul nr. 19 din 27 aprilie 2012 privind desfășurarea activității de antreprenoriat în cadrul Parcului Industrial „Tracom", termenul contractului a fost stabilit până la data de 16 iunie 2041.

La data de 22 mai 2012, în temeiul art. 18 alin. (2) lit. f1) din Legea cu privire la parcurile industriale, între SA „Tracom", în calitate de întreprindere administratoare a Parcului Industrial „Tracom", pe de o parte, și ÎI „Service-Arama", în calitate de rezident al Parcului Industrial, pe de altă parte, a fost încheiat Contractul nr. 05/3-2942/1 de arendă a terenurilor și prestare a serviciilor în cadrul Parcului Industrial „Tracom". Obiectul acestui contract îl constituie transmiterea către rezident, în locațiune, de către întreprinderea administratoare, a terenului aferent construcțiilor private, precum și prestarea serviciilor corespunzătoare.

Potrivit pct. 8 lit. c) din contractul nr. 05/3-2942/1 încheiat la 22 mai 2012, întreprinderea administratoare se obligă să asigure rezidentul, conform planului coordonat de părți cu energie electrică (f.d.32, vol. II).

În același timp, conform pct. 10 lit. c) din contract, rezidentul s-a obligat să efectueze plățile în conformitate cu prevederile capitolului IV al contractului.

În conformitate cu pct. 17 din contract, în redacția stabilită prin acordul adițional nr. 2 din 11 septembrie 2012, întreprinderea administratoare este în drept să modifice cuantumul taxei unice pentru întreținerea rețelelor inginerești în cazul modificării prețurilor sau tarifelor reglementate de stat.

După cum s-a constatat din înscrisurile prezentate instanței, acest contract a fost completat prin următoarele acorduri adiționale: acordul adițional nr. 1 din 26 iunie 2012, acordul adițional nr. 2 din 11 septembrie 2012, acordul adițional nr. 3 din 13 noiembrie 2012, acordul adițional nr. 4 din 30 noiembrie 2013, acordul adițional nr. 5 din 4 mai 2016, acordul adițional nr. 6 din 10 octombrie 2016 și acordul adițional nr. 7 din 5 iulie 2017.

Cuantumul plăților pentru arendă și pentru serviciile prestate de către întreprinderea administratoare rezidentului SRL „Arama R" în cadrul Parcului Industrial „Tracom" a fost stabilit prin anexele și acordurile adiționale la contract.

Prin acordul adițional nr. 5 din 04 mai 2016 a fost aprobată anexa nr. 3 la contractul nr. 05/3-2942/1 din 22 mai 2012, unde la pct. 2.1 „energia electrică", la capitolul normativele de plată, inclusiv TVA, lei, s-a stabilit că, plata serviciilor pentru aprovizionarea cu energie electrică, se va efectua conform tarifelor furnizorului (f.d.54, vol. II).

Conform acordului adițional nr. 7 din 05 iulie 2017 a fost aprobată mărimea plăților pentru arendă și serviciilor, prestate de către SA „Tracom", la pct. 2.1 „energia electrică", la capitolul normativele de plată, inclusiv TVA, lei, s-a stabilit că, plata serviciilor pentru aprovizionarea cu energie electrică, se va efectua conform tarifelor furnizorului (f.d. 62, vol. II).

După cum s-a stabilit, în corespundere cu contractul nr. 05/3-2942/1 din 22 mai 2012, începând cu acordul adițional nr. 5 din 4 mai 2016, pârâtul SA „Tracom" s-a obligat să asigure prestarea energiei electrice conform tarifelor furnizorului.

În vederea clarificării unor circumstanțe, la data de 13 iulie 2020, reclamantul SRL „Arama R" a înaintat scrisoarea nr. 64, solicitând informarea rezidentului de către întreprinderea administratoare asupra modalității de calcul a tarifelor stabilite în facturile fiscale.

Prin scrisoarea nr. 40/230 din 10 august 2020, IP „Tracom" i-a comunicat întreprinderii rezidente SRL „Arama R" despre faptul că tarifele privind furnizarea energiei electrice sunt

stabilite prin Hotărârile Consiliului de administrație ANRE pentru KW/h, în dependență defunctele de delimitare, iar calculele pierderilor de energie electrică se efectuează în baza Hotărârii nr. 246 din 2 mai 2007 în baza Instrucțiunii privind calcularea pierderilor de energie electrică activă și reactivă în elementele de rețea aflate la balanța consumatorului.

Ulterior, prin răspunsul nr. 40/384 din 20 noiembrie 2020, SA „Tracom" a comunicat SRL „Arama R" despre faptul că calculele din facturile fiscale sunt efectuate pentru consumatorul final potrivit indicațiilor locului de consum la care SRL „Arama R" este racordat /0,4kW/, iar urmare a liberalizării prețurilor la energia electrică a fost identificată o companie care prestează servicii de furnizare a energiei electrice la un preț mai mic cu 0,03 lei/kWh decât prețul stabilit de ANRE, respectiv întru eficientizarea activității fiind optimizate costurile SRL „Arama R".

După cum cu certitudine s-a constatat, atât din explicațiile părților, dar și probatoriul prezentat instanței, conform facturilor fiscale, reclamantul SRL „Arama R" a achitat, începând cu data de 28 aprilie 2017, energia electrică conform tarifelor corespunzătoare instalațiilor racordate la rețelele electrice de distribuție de joasă tensiune.

În același timp, instanța reține că, potrivit răspunsului SRL „Premier Energy Distribution" nr. 0505/60264-20200731 (recepționat de SRL „Arama R" la data de 3 august 2020), SA „Tracom" este conectată la rețelele de medie tensiune (f.d.74, vol. II).

Din răspunsul „Premier Energy Distribution" nr. 0505/33162-20210409, expediat reclamantului la data de 12 aprilie 2021, punctele de consum ale SA „Tracom" prin intermediul cărora este furnizată energia electrică către SRL „Arama R" (NLC 7035343 și NLC 7035341), în perioada din 1 aprilie 2016 până în prezent sunt racordate la tensiune medie (f.d.43, vol. II).

Reclamantul SRL „Arama R", prin scrisoarea nr. 95 din 12 octombrie 2020 a solicitat efectuarea modificărilor în facturile fiscale emise de SA „Tracom", indicând despre faptul că SA „Tracom" este racordată la rețelele electrice de distribuție medie, despre faptul că întreținerea și deservirea rețelelor electrice nu are loc conform prevederilor contractuale, iar compensarea energiei electrice (pierdere) nu este prevăzută în contractul de prestări servicii.

Având în vedere faptul că SA „Tracom" nu a dat curs solicitării reclamantului, reclamantul a depus prezenta acțiune în instanță, solicitând încasarea diferenței de taxe stabilite pentru rețeaua de tensiune joasă și cea medie, cu recalculul plăților aferente.

La caz, instanța reține că, potrivit Anexei nr. 2 la Hotărârea ANRE nr. 108/2017 din 17 martie 2017 (în vigoare din 24 martie 2017) privind tarifele la energia electrică, tariful pentru furnizarea energiei electrice de către ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie" SRL către consumatorii finali ale căror instalații sunt racordate la rețelele electrice de distribuție de medie tensiune (6; 10 kV) constituie 182 bani.

Totodată, s-a constatat că SA „Tracom" a aplicat în facturile fiscale emise în perioada 28 aprilie 2017 – 31 mai 2018 un tarif de 199 bani, corespunzător consumatorilor racordați la rețelele de joasă tensiune (0,4 kW).

În continuare, conform Anexei nr. 2 la Hotărârea ANRE nr. 201/2018 din 15 iunie 2018 (în vigoare din 1 iulie 2018), tariful pentru consumatorii racordați la rețelele de medie tensiune (6; 10 kV) a fost stabilit la 160 bani.

Cu toate acestea, SA „Tracom" a aplicat în perioada 30 august 2018 – 31 august 2019 un tarif de 179 bani, aferent rețelelor de joasă tensiune (0,4 kW).

De asemenea, potrivit Anexei nr. 2 la Hotărârea ANRE nr. 322/2019 din 16 august 2019 (în vigoare din 23 august 2019), tariful pentru consumatorii racordați la rețelele de medie tensiune (6; 10 kV) a fost stabilit la 153 bani.

Contrar acestuia, SA „Tracom” a facturat în perioada 30 septembrie 2019 – 31 martie 2020 un tarif de 189 bani, iar ulterior, în perioada 30 aprilie 2020 – 30 iunie 2020, un tarif de 186 bani, valori corespunzătoare rețelelor de joasă tensiune (0,4 kW).

În fine, conform Anexei nr. 2 la Hotărârea ANRE nr. 275/2020 din 3 iulie 2020 (în vigoare din 7 august 2020), tariful pentru consumatorii racordați la rețelele de medie tensiune (6; 10 kV) a fost stabilit la 132 bani.

Cu toate acestea, SA „Tracom” a indicat în factura fiscală din 31 august 2020 un tarif de 165 bani, aplicabil rețelelor de joasă tensiune (0,4 kW), cu o reducere de 0,03 lei/kWh comunicată reclamantului prin scrisoarea nr. 40/384 din 20 noiembrie 2020.

După cum s-a constatat, prin scrisoarea SA „Tracom” nr. 40/63 din 26 februarie 2021, întreprinderea administratoare a comunicat rezidentului că nu poate aplica prețul la energia electrică aferent rețelelor de medie tensiune, invocând faptul că, pentru consumatorii finali racordați la rețelele de joasă tensiune – inclusiv SRL „Arama R” – tariful stabilit de ANRE este diferit, iar rezidentul ar urma să respecte tariful furnizorului prin prisma normativelor de plată.

Instanța reține însă că această poziție este eronată. Reclamantul nu contestă prin acțiunea înaintată existența unor tarife distincte stabilite de furnizor, ci susține în mod întemeiat că tariful aplicabil în raporturile contractuale nu este cel stabilit unilateral de SA „Tracom” pentru rezident, ci tariful furnizorului aplicabil parcului industrial.

Or, în speță, SA „Tracom” nu are calitatea de furnizor al energiei electrice, ci de administrator al parcului industrial, rolul său limitându-se în esență la refacturarea energiei către rezidenți în baza facturilor emise de furnizor, cu aplicarea unui adaos procentual expres prevăzut în contract.

Prin prisma art. 1100 din Codul civil, contractul se interpretează cu bună-credință, potrivit intenției comune a părților.

Din explicațiile părților rezultă că, începând cu anul 2012, prețul energiei electrice aplicat rezidentului a fost identic cu cel achitat de parcul industrial, la care se adăugau costurile de întreținere.

Prin urmare, sintagma „potrivit tarifelor furnizorului” nu poate fi interpretată în mod diferit de practica constantă anterioară modificării contractului.

În aceste condiții, atât timp cât SA „Tracom” achită furnizorului energia electrică conform tarifelor pentru rețelele de medie tensiune, aceasta nu este îndreptățită să majoreze unilateral tariful aplicat rezidentului SRL „Arama R”, prin raportare la rețelele de joasă tensiune.

Totodată, potrivit art. 1101 din Codul civil, la interpretarea contractului se ține cont de natura acestuia, de circumstanțele încheierii sale, precum și de conduita părților anterioară și ulterioară.

Or, comportamentul constant al părților confirmă interpretarea susținută de reclamant.

În consecință, instanța reține că, potrivit calculelor efectuate, SRL „Arama R” a achitat, în perioada 28 aprilie 2017 – 31 august 2020, un surplus în sumă totală de 165 473,3 lei pentru energia electrică furnizată, care nu își are temei în contract, într-un act juridic, într-o hotărâre judecătorească sau în lege, constituind o îmbogățire fără justă cauză a SA „Tracom” în detrimentul rezidentului SRL „Arama R”.

Instanța reține ca fiind relevante și următoarele aspecte.

Legea nr. 107 privind energia electrică din 27 mai 2016 a intrat în vigoare la data de 08 iulie 2016 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 193–203, art. 413 din 08 iulie 2016).

Potrivit art. 96 alin. (18) din legea menționată, contractele încheiate între consumatorii finali și subconsumatori, valabile la momentul intrării în vigoare a legii, își mențin valabilitatea pentru o perioadă de 2 (doi) ani de la această dată.

Prin urmare, instanța constată că, începând cu data de 08 iulie 2018 (08 iulie 2016 + 2 ani), pârâtul SA „Tracom" nu mai deținea autorizație emisă de autoritatea competentă de reglementare și monitorizare a activităților din sectorul electroenergetic – Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică.

În aceste condiții, acesta nu era îndreptățit să perceapă de la reclamantul-rezident SRL „Arama R" tarife suplimentare sau alte sume adiționale pentru energia electrică, aceasta urmând a fi achitată exclusiv în baza tarifului furnizorului de energie electrică, respectiv Î.C.S. „Premier Energy" S.R.L..

Cu toate acestea, se reține că pârâtul SA „Tracom" a aplicat în facturile fiscale un preț suplimentar, în pofida faptului că SRL „Arama R" nu și-a exprimat acordul pentru un asemenea tarif, iar SA „Tracom" nu era îndreptățită nici în temeiul unui act juridic și nici al legii să includă sume suplimentare la încasarea plăților pentru distribuirea energiei electrice în sisteme închise, în condițiile în care, începând cu data de 08 iulie 2018, nu mai deținea autorizația de operator al sistemului de distribuție închis, conform Legii nr. 107 din 27 mai 2016 cu privire la energia electrică.

În aceste circumstanțe, instanța constată că SA „Tracom" nu era în drept să emită facturi fiscale cu includerea unui tarif majorat pentru energia electrică, ci avea obligația de a aplica exclusiv tariful furnizorului în raport cu reclamantul-rezident SRL „Arama R", în funcție de consumul efectiv.

A se menționa și faptul că, potrivit contractului nr. 05/3-2942/1 din 22 mai 2012, pârâtul, întreprinderea administratoare „Tracom" S.A., și-a asumat obligația de a asigura prestarea serviciilor de întreținere și deservire a rețelelor electrice.

În temeiul acordurilor adiționale nr. 5 din 5 mai 2016 și nr. 7 din 5 mai 2017, plata pentru aceste servicii a fost stabilită în funcție de volumul consumului lunar, după cum urmează: pentru un consum mai mic de 10 000 kW/lună – 15%, pentru un consum între 10 000 și 20 000 kW/lună – 12%, iar pentru un consum ce depășește 20 000 kW/lună – 10%.

Conform prevederilor contractuale, procentul aplicabil urma să fie determinat lunar, în dependență de volumul total consumat.

După cum s-a stabilit, SA „Tracom" nu a aplicat un procent fix corespunzător volumului lunar total, ci a procedat la un calcul proporțional, raportat la consumul zilnic. Astfel, în situațiile în care consumul lunar depășea 20 000 kW, nu era aplicată integral cota de 10%, ci erau utilizate succesiv cote de 15%, 12% și ulterior 10%, ceea ce a determinat perceperea unei sume variabile, și nu a unui procent fix, așa cum prevedea contractul. Or, potrivit contractului, SA „Tracom" avea obligația de a determina la finele fiecărei luni volumul total consumat și, în funcție de acesta, de a aplica un singur procent – de 15%, 12% sau 10%.

Drept urmare a acestor calcule, reclamantul SRL „Arama R" a achitat suplimentar, pentru perioada 28 aprilie 2017 – 31 august 2020, suma de 54 001,03 lei, sumă care nu are temei nici contractual, nici legal, constituind astfel o îmbogățire fără justă cauză a SA „Tracom" în detrimentul rezidentului SRL „Arama R".

Cu referire la sumele încasate de pârâtul cu titlu de compensare a energiei electrice (pierdere), instanța notează că, compensarea energiei electrice (pierderi) nu este prevăzută în contractul nr. 05/3-2942/1 din 22 mai 2012.

Cu toate acestea în perioada 31 mai 2018 - 31 august 2020, „Tracom” SA a încasat de la SRL „Arama R”, suma de 61142,6 lei pentru pretinsele cheltuieli de compensare a energiei electrice (pierderi).

În acest sens, instanța reține că, aplicarea unor tarife sau taxe suplimentare este nelegală și contravine prevederilor art. 51 alin. (1) și (4) din Legea nr. 107 din 27 mai 2016, care stabilesc că, pentru alimentarea cu energie electrică a utilizatorilor unui sistem de distribuție închis, operatorul poate percepe doar tariful determinat conform metodologiei aprobate de Agenție și publicate în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și pe pagina web oficială a acesteia.

De asemenea, operatorului îi este interzisă perceperea altor plăți aferente activității desfășurate în baza autorizației pentru sistemul de distribuție închis.

Având în vedere faptul că SA „Tracom” nu a deținut autorizația de operator pentru distribuirea energiei electrice în sisteme închise, în sensul Legii nr. 107 din 27 mai 2016, ceea ce determină că tarifele aplicabile pentru energia electrică furnizată rezidentului Parcului Industrial SA „Tracom” – reclamantului SRL „Arama R” – urmau a fi stabilite exclusiv în baza tarifului furnizorului, fără careva taxe suplimentare.

Concluziile enunțate sunt confirmate și prin conținutul răspunsului Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 06-01/2389 din 13 iulie 2021, prin care se confirmă că SA „Tracom” nu este titular al autorizației eliberate pentru sistemele de distribuție a energiei electrice și nici titular de licență pentru furnizarea sau distribuția energiei electrice, fiind în drept să perceapă doar tariful calculat în conformitate cu Metodologia de calculare a tarifului pentru operarea sistemului de distribuție închis, aprobată prin hotărârea Consiliului de administrație al ANRE nr. 317 din 09.11.2018.

Conform aceluiași răspuns, dreptul SA „Tracom” de a încasa de la rezidenții parcului industrial „Tracom” a cheltuielilor necesare pentru acoperirea consumului tehnologic și a pierderilor de energie electrică în sistemul de distribuție închis și a cheltuielilor necesare pentru exploatarea și întreținerea sistemului de distribuție închis va fi justificat doar după obținerea autorizației în condițiile stipulate de art. 50 din Legea nr. 107/2016 cu privire la energia electrică (f.d.153-159, vol. II).

Astfel, se constată că, în executarea contractelor și acordurilor adiționale menționate supra, reclamantul SRL „Arama R” a efectuat plăți în plus, pentru energia electrică în perioada 28 aprilie 2017 — 31 august 2020, în mărime totală de 165473,30 lei, ce constituie diferența între tariful stabilit și aprobat de furnizorul energiei electrice - și cel perceput la facturare (majorat) de pârâtul SA „Tracom”; 54001,03 lei achitați suplimentar pentru deservirea rețelelor electrice în perioada 28 aprilie 2017 - 31 august 2020 și 61142,6 lei achitați pentru pretinsele cheltuieli de compensare a energiei electrice în perioada 31 mai 2018 — 31 august 2020, care urmează a fi restituite de SA „Tracom”, din următoarele considerente.

Conform art. 9 alin. (1) Cod Civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Conform dispozițiilor art.1979 alin. (1) Cod civil, dacă o persoană obține o îmbogățire nejustificată (persoană îmbogățită) care se atribuie la dezavantajul suferit de o altă persoană (persoană dezavantajată), ea este obligată față de persoana dezavantajată să restituie îmbogățirea.

Potrivit art. 1981 alin. (1) Cod Civil, o îmbogățire este nejustificată, cu excepția următoarelor cazuri: a) persoana îmbogățită este îndreptățită față de persoana dezavantajată să obțină îmbogățirea în virtutea unui contract sau unui alt act juridic, unei hotărîri judecătorești sau

unui alt temei legal; sau b) persoana dezavantajată și-a dat consimțământul în mod liber și fără eroare de a suferi dezavantajul.

În acord cu art. 1981 alin. (4) Cod Civil, de asemenea, îmbogățirea este nejustificată dacă: a) persoana dezavantajată a oferit-o pentru un scop care nu este atins sau în considerarea unei așteptări care nu s-a realizat; b) persoana îmbogățită a cunoscut sau trebuia în mod rezonabil să cunoască despre acel scop sau acea așteptare; și c) persoana îmbogățită a acceptat sau se poate considera în mod rezonabil că a acceptat că îmbogățirea trebuie să fie restituită în astfel de circumstanțe.

Potrivit art. 1984 Cod civil, o persoană este îmbogățită prin majorarea patrimoniului său, folosirea bunurilor altuia, prestarea unui serviciu sau executarea unei lucrări în folosul său. În scopul constatării dacă o persoană a obținut o îmbogățire și a mărimii acesteia nu se ia în considerare dezavantajul pe care persoana îmbogățită l-a suferit în schimbul îmbogățirii sau după îmbogățire.

Art.1990 alin.(1) Cod civil, statuează că, dacă îmbogățirea constă într-un bun care poate fi transmis, persoana îmbogățită este obligată să restituie îmbogățirea prin transmiterea bunului persoanei dezavantajate.

Conform art. 1998 alin. (1) Cod Civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Având în vedere ansamblul probelor administrate, susținerile părților și normele legale incidente, instanța reține următoarele.

Prin prisma art. 1979 pentru a fi incidentă instituția juridică - îmbogățirea fără justă cauză, este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiții: existența unei îmbogățiri în patrimoniul pârâtului, existența unei sărăciri corespunzătoare în patrimoniul reclamantului, existența unei legături de cauzalitate între îmbogățire și sărăcire, precum și lipsa unui temei juridic care să justifice această deplasare patrimonială.

Raportând aceste condiții la circumstanțele cauzei, instanța constată, că pârâtul SA „Tracom” a realizat o îmbogățire patrimonială certă, prin încasarea unor sume de bani suplimentare de la reclamantul SRL „Arama R”, peste cele datorate în mod legal și contractual.

Această îmbogățire rezultă din: (i) aplicarea unor tarife pentru energia electrică diferite de cele stabilite de furnizor și aprobate de autoritatea de reglementare; (ii) calcularea neconformă a plăților pentru întreținerea și deservirea rețelelor electrice, contrar mecanismului prevăzut în contract; precum și (iii) perceperea unor plăți suplimentare pentru pretinse pierderi de energie electrică, care nu erau stipulate în contract și nici permise de cadrul legal aplicabil, având în vedere lipsa licenței pârâtului.

După cum s-a stabilit, această îmbogățire a pârâtului a avut drept corespondent o diminuare patrimonială în sarcina reclamantului SRL „Arama R”, care a achitat efectiv sumele respective în perioada 28 aprilie 2017 – 31 august 2020.

Astfel, patrimoniul reclamantului a fost afectat în mod direct prin efectuarea unor plăți nedatorate, ceea ce întrunește condiția dezavantajării financiare.

Instanța reține existența unei legături directe de cauzalitate între îmbogățirea pârâtului și dezavantajul financiar al reclamantului, or sumele achitate de către SRL „Arama R” au intrat nemijlocit în patrimoniul SA „Tracom”, fără intervenția unui alt factor juridic sau material care să întrerupă acest raport.

Cu privire la ultima condiție, esențială, instanța constată lipsa unui temei juridic al acestor încasări.

Sub acest aspect, instanța conchide că, începând cu data de 08 iulie 2018, pârâtul nu mai deținea autorizația necesară pentru operarea unui sistem de distribuție închis, nefiind, prin urmare, îndreptățit să perceapă tarife sau plăți suplimentare pentru energia electrică.

În aceste condiții, energia electrică urma a fi facturată exclusiv la tariful furnizorului, fără adaosuri nejustificate.

Mai mult, nici prevederile contractuale nu justifică încasările suplimentare realizate de pârât.

Instanța reține și faptul că efectuarea plăților de către reclamant nu poate fi interpretată ca o acceptare valabilă a acestor tarife, în lipsa unui consimțământ liber și informat, or acestea au fost efectuate în baza facturilor emise unilateral de pârât, în condițiile unui raport contractual dezechilibrat și în lipsa unei transparențe privind modul de calcul al sumelor.

În consecință, instanța concluzionează că toate sumele încasate suplimentar de către SA „Tracom" de la SRL „Arama R" nu au un temei juridic valabil, întrunind elementele îmbogățirii fără justă cauză, fapt ce atrage obligația pârâtului de a le restitui integral reclamantului.

Prin urmare, acțiunea SRL „Arama R" urmează a fi admisă, cu încasarea de la SA „Tracom" în beneficiul SRL „Arama R" a sumei totale de 280 616,93 lei, cu titlu de îmbogățire fără justă cauză, reprezentând plăți nedatorate, efectuate în perioada 28 aprilie 2017 – 31 august 2020.

Referitor la pretenția privind încasarea cheltuielilor de judecată urmează a se reține următoarele.

În conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Instanța notează că în conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Astfel, pe cale de consecință, având în vedere că partea pârâtă SA „Tracom" a pierdut procesul, instanța consideră necesar de a încasa, din contul SA „Tracom" în beneficiul SRL „Arama R" suma de 8418,51 lei cu titlu de taxă de stat, ceea ce reprezintă 3% din valoarea acțiunii.

Cu privire la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Tracom" împotriva SRL „Arama R" cu privire la încasarea datoriei rezultate din contractul de arendă a terenurilor, locațiune a activelor și prestarea serviciilor în cadrul Parcului Industrial Tracom nr. 05/3-292/1 din 22.02.2012, a penalității și cheltuielilor de judecată, instanța consideră că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

După cum rezultă din actele cauzei și explicațiile părților, la data de 22 mai 2012 între SA „Tracom" în calitate de întreprindere administratoare și SRL „Arama R", în calitate de rezident, a fost încheiat contractul de arendă a terenurilor, locațiune a activelor și prestare a serviciilor în cadrul Parcului Industrial Tracom nr. 05/3-2942/1, cu acordurile adiționale semnate ulterior, părți integrante ale contractului.

Potrivit pct. 1 din contract, obiectul acestuia îl constituie transmiterea în locațiune a clădirii auxiliare, a terenului aferent și prestarea serviciilor de aprovizionare cu energie electrică, apă și de scurgere a apei, gaze naturale, de supraveghere video a teritoriului Parcului Industrial „Tracom" prin asigurarea regimului de trecere a personalului și transportului auto pe teritoriu, inclusiv eliberarea permiselor și inspecția teritoriului pe perimetru, precum și altele.

Pct. 8 lit. c) al contractului nr. 05/3-2942/1 prevede că SA „Tracom” se obligă să asigure SRL „Arama R” cu energie electrică, gaze naturale, apa și canalizare etc., iar la lit. d) stabilește asigurarea accesului, în bază de permise, reprezentanților, angajaților, clienților rezidentului pe teritoriul Parcului Industrial.

Conform pct. 10, lit. c) din contract, SRL „Arama R” urmează să efectueze plățile în conformitate cu clauzele cap. IV din Contract.

La rândul său, pct. 19 din contractul nr. 05/3-2942/1 indică că obligația SRL „Arama R” de a efectua plata serviciilor în conformitate cu facturile înaintate de către SA „Tracom”, urmează a fi efectuată în termen de 10 zile din data prezentării.

SA „Tracom” a invocat că, în perioada 30 iunie 2020 - 31 martie 2021 SRL „Arama R” a achitat parțial pentru serviciile prestate, evitând să achite pentru serviciul de supraveghere a teritoriului, iar pentru energia electrică, acesta a stabilit propriul său calcul, ignorând valoarea acesteia indicată în facturi.

SA „Tracom” a expediat către SRL „Arama R” somația cu nr. 40/82 din 18 martie 2021, prin care a informat despre existența datoriei și necesitatea achitării acesteia, în caz contrar aceasta urmând a fi acționată, cu perceperea plății penalităților și cheltuielilor ce vor ocazionate de respectivul proces.

Prin răspunsul SRL „Arama R” din 19 martie 2021, datoria menționată nu a fost recunoscută, precum și nu a fost stinsă.

Cu trimitere la actul de verificare a decontărilor reciproce dintre SA „Tracom” și SRL „Arama R” din 14 mai 2021, SA „Tracom” indică că SRL „Arama R” înregistrează o datorie în sumă de 224 061 lei 06 bani.

În baza pct. 22 din contractul de arendă, SA „Tracom” a calculat penalitate pentru neonorarea obligațiilor de plată pentru serviciile prestate de către aceasta pentru SRL „Arama R” în mărime de 23 601, 05 lei.

Astfel, SA „Tracom” a solicitat încasarea din contul SRL „Arama R” în beneficiul SA „Tracom” a sumei datorate în mărime de 224 061 lei 06 bani, penalitate în mărime de 23 601 lei 05 bani, taxa de stat în mărime de 7 429 lei 86 bani, în total 255 091 lei 97 bani.

Art. 9 alin. (2) lit. a) Cod Civil, statuează că, drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice.

Potrivit art. 10 alin. (1) Cod Civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

În acord cu art. 11 alin. (1) Cod Civil, buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

Potrivit prevederilor art. 13 Cod Civil, niciun drept subiectiv nu poate fi exercitat predominant în scopul de a cauza altei persoane un prejudiciu sau a-i dăuna în alt mod (abuzul de drept). În cazul abuzului de drept, instanța de judecată, ținînd cont de natura și consecințele acestuia, refuză titularului în apărarea dreptului subiectiv exercitat abuziv sau, după caz, îl obligă la încetarea exercitării abuzive. Dacă abuzul de drept a dus la încălcarea dreptului subiectiv al unei alte persoane, aceasta poate cere repararea prejudiciului cauzat.

A se reține și art. 14 Cod Civil, conform căruia, nicio persoană nu poate invoca, la întemeierea pretenției sale, fapta ilicită sau de rea-credință pe care tot ea a săvîrșit-o sau la care a

participat. Nicio persoană nu poate obține un avantaj din comportamentul său ilicit sau de rea-credință.

Conform art. 774 alin. (1) Cod Civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Potrivit art. 775 alin. (1) Cod Civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Articolul 776 Cod Civil, statuează că, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

La rândul său, art. 858 alin. (1) și (2) Cod Civil, prevede că, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Analizând circumstanțele cauzei, prin prisma normelor de drept enunțate supra, instanța constată că, în ceea ce privește cererea SA „Tracom” privind încasarea datoriei pentru energia electrică, aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Instanța reține că, potrivit documentelor depuse la dosar și explicațiilor părților, tarifele aplicate de SA „Tracom” pentru energia electrică în perioada litigioasă nu aveau un temei legal și nu corespundeau nici prevederilor contractuale.

Aceasta rezultă atât din analiza facturilor înaintate de reclamant, cât și din verificările decontărilor reciproce efectuate, care au demonstrat existența unor plăți suplimentare efectuate de SRL „Arama R”.

În raport cu aceste constatări, instanța subliniază că orice sumă încasată de SA „Tracom” fără un temei legal și contractual constituie o încasare nejustificată.

În drept, principiul bunei-credințe impune ca drepturile și obligațiile părților să fie exercitate și respectate într-un mod corect și echitabil, iar orice sumă percepută fără a avea baza legală și contractuală constituie un avantaj nejustificat obținut de reclamant în detrimentul pârâtului.

În aplicarea art. 10, 11, 13 și 14 Cod Civil, exercitarea abuzivă a dreptului sau obținerea unui avantaj fără temei legal atrage răspunderea celui care îl pretinde, inclusiv obligația de restituire a sumelor încasate nejustificat.

Astfel, pentru a nu expune repetat argumentele detaliate ce țin de tariful la energia electrică și plățile adiționale, instanța, cu trimitere la motivele de fapt și de drept enunțate mai sus, reține lipsa temeiului legal și contractual de încasare a sumelor indicate de SA „Tracom”, precum și faptul că SRL „Arama R” a efectuat plăți suplimentare, ceea ce face neîntemeiată pretenția de a pretinde sume suplimentare.

În consecință, instanța dispune respingerea cererii SA „Tracom” în ceea ce privește încasarea datoriei pentru energia electrică, din contul SRL „Arama R”.

Cu privire la cerința SA „Tracom” privind încasarea datoriei restante pentru serviciul de pază și supraveghere a teritoriului Parcului Industrial „Tracom”, se reţin următoarele.

La data de 22 mai 2012, în temeiul art. 18 alin. (2) lit. f^1 din Legea cu privire la parcurile industriale, între SA „Tracom” în calitate de întreprindere administratoare a Parcului Industrial „Tracom” pe de o parte și ÎI „Service-Arama”, în calitate de rezident al Parcului Industrial, pe de altă parte, a fost încheiat contractul nr. 05/3-2942/1 de arendă a terenurilor și prestare a serviciilor în cadrul Parcului Industrial „Tracom” (f.d.11-14, vol. I).

Conform pct. 1, obiectul contractului îl constituie transmiterea către rezident, în locațiune, de către întreprinderea administratoare, a terenului aferent construcțiilor private şi prestarea serviciilor.

În baza contractului nominalizat, SA „Tracom" s-a obligat să presteze servicii inclusiv de supraveghere a teritoriului parcului industrial (pct. 1, lit. c) din contract).

După cum s-a stabilit, SRL „Arama R" invocă neexecutarea obligației de prestare a serviciului de supraveghere video și pază a teritoriului, indicând că „Tracom" SA nu-și onorează de facto obligațiile, astfel, nu a achitat pentru serviciul neprestat.

Conform art. 992 alin. (1) Cod Civil, contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

În acord cu art. 970 alin. (1) şi alin. (2) din Codul civil (în vigoare la momentul semnării contractului), prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părţi (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuția convenită. Obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură.

Conform art. 933 din Codul civil (în vigoare la momentul semnării contractului), în cazul în care, la încheierea contractului, prețul lucrărilor sau prestațiilor a făcut obiectul unei evaluări, antreprenorul sau prestatorul trebuie să justifice majorarea retribuției. Beneficiarul nu este obligat să plătească majorarea de la alin. (1) decît în măsura în care ea rezultă din lucrările, prestațiile sau cheltuielile pe care antreprenorul sau prestatorul nu le-au putut prevedea la momentul încheierii contractului.

Potrivit art. 779 Cod Civil (în redacția din 1 martie 2019), obligația unei persoane este corelativă obligației care incumbă altei persoane în una dintre următoarele situații: a) executarea obligației se face în schimbul executării celeilalte obligații; b) aceasta constă într-o obligație de a contribui la sau de a accepta executarea celeilalte obligații; c) obligația este atît de clar legată de cealaltă obligație sau de obiectul ei, încît executarea unei obligații poate fi privită în mod rezonabil ca dependentă de executarea celeilalte obligații. Obligațiile corelative se pot naște din contracte (contracte sinalagmatice), precum și din alte temeiuri de naștere a obligațiilor.

Conform art. 901 alin. (1) lit. b) și c) Cod Civil (în redacția din 1 martie 2019), atunci cînd, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa: b) să suspende executarea obligației corelative; c) să reducă obligația sa corelativă.

În corespundere cu art. 914 alin. (1) Cod Civil (în redacția din 1 martie 2019), creditorul care este ținut să execute obligația corelativă în același moment în care debitorul își execută obligația sau după acel moment are dreptul de a suspenda executarea obligației corelative pînă cînd debitorul s-a oferit să execute sau a executat.

Potrivit art. 130 CPC, instanța este obligată să indice în mod clar motivele pentru care unele probe sunt considerate pertinente și concludente, iar altele sunt înlăturate. Nerespectarea acestei obligații echivalează cu o încălcare a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 § 1 CEDO, conform jurisprudenței constante a Curții Europene.

Instanțele judecătorești au obligația pozitivă de a analiza în mod efectiv argumentele esențiale ale părților și de a oferi un răspuns motivat acestora. Enumerarea formală a probelor, fără o evaluare analitică a conținutului, relevanței și forței lor probante, nu satisface exigențele unui proces echitabil.

Art. 117 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, statuează că probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe

importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor.

Art. 118 alin. (1), (3) și (5) din Codul de procedură civilă, prevede că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate. Instanţa judecătorească (judecătorul) este în drept să propună părţilor şi altor participanţi la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare şi să dovedească faptele ce constituie obiectul probaţiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor.

Conform art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Cu privire la cerința SA „Tracom” privind încasarea datoriei pentru serviciul de pază și supraveghere a teritoriului Parcului Industrial „Tracom”, instanța reține următoarele.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 22 mai 2012, între SA „Tracom”, în calitate de întreprindere administratoare a Parcului Industrial „Tracom”, și ÎI „Service-Arama” (ulterior SRL „Arama R”), în calitate de rezident, a fost încheiat contractul nr. 05/3-2942/1 de arendă a terenurilor și prestare a serviciilor.

Potrivit pct. 1 al contractului, obiectul acestuia îl constituie, inclusiv, prestarea serviciilor aferente funcționării parcului industrial, iar conform pct. 1 lit. c), SA „Tracom” și-a asumat obligația de a asigura supravegherea teritoriului.

Instanța reține că, în cadrul contractului de prestări servicii, prestatorul are obligația de a presta serviciile convenite, iar beneficiarul este ținut să achite retribuția doar în măsura în care serviciile au fost efectiv prestate.

Neexecutarea obligației include orice abatere de la executarea corespunzătoare, inclusiv neexecutarea totală sau parțială, iar creditorul este în drept să suspende executarea obligației corelative, inclusiv plata, în cazul în care cealaltă parte nu își execută obligațiile asumate.

Raportând normele enunțate la circumstanțele cauzei, instanța reține că obligația de plată a SRL „Arama R” pentru serviciul de pază și supraveghere este una condiționată de executarea corespunzătoare și efectivă a serviciului de către SA „Tracom”.

Or, simpla stipulare contractuală a unui serviciu nu este suficientă pentru a naște dreptul la retribuție, în lipsa prestării reale a acestuia.

În speță, deși SA „Tracom” pretinde că a prestat serviciile de supraveghere și pază a teritoriului, instanța constată că aceasta nu a administrat probe concludente în susținerea acestor afirmații, la actele cauzei nefiind anexată nici o probă, înscris, fotografie sau alt mijloc de probațiune a faptului prestării serviciului de pază.

Astfel, în contradicție cu dispozițiile art. 117 și 118 Cod de procedură civilă, potrivit cărora sarcina probei revine părții care invocă anumite circumstanțe, SA „Tracom” nu a prezentat dovezi privind angajarea unui personal de pază sau contractarea unei întreprinderi specializate (lipsa contractelor de prestări servicii de pază, a statelor de personal sau altor acte confirmative).

Nu au fost anexate probe privind existența și funcționarea unui sistem de supraveghere video, cum ar fi contracte de achiziție, instalare sau deservire a echipamentelor, înregistrări video sau altor mijloace tehnice.

Instanței nu au fost prezentate nici dovezi privind organizarea efectivă a securității teritoriului : scheme de dislocare a posturilor de pază, contracte de angajare a paznicilor, contracte de procurare a camerelor video, existența unor elemente de infrastructură precum bariere, puncte de control, marcaje, indicatoare sau alte măsuri de securitate.

În aceste condiții, instanța reține că afirmațiile SA „Tracom" referitoare la prestarea serviciilor au un caracter pur declarativ și nu sunt susținute de probe pertinente și concludente, astfel cum impune art. 130 Cod de procedură civilă și jurisprudența constantă în materie privind obligația instanței de a examina efectiv probele administrate.

Având în vedere cele expuse, refuzul SRL „Arama R" de a achita contravaloarea serviciului de pază și supraveghere apare ca fiind justificat și conform cadrului legal, or, pe parcursul examinării cauzei, SA „Tracom" nu a făcut dovada prestării efective a serviciului de pază și supraveghere a teritoriului Parcului Industrial „Tracom", iar în lipsa acestei dovezi nu poate pretinde în mod legitim încasarea contravalorii serviciului.

Prin urmare, cerința SA „Tracom" privind încasarea datoriei pentru serviciul de pază și supraveghere urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Cu privire la cerințele subsecvente privind încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată, instanța reține următoarele.

Instanța observă că pretenția SA „Tracom" privind încasarea penalității este una accesorie pretenției principale privind pretinsa datorie pentru serviciile prestate.

Or, în condițiile în care instanța a constatat netemeinicia cererii principale, inclusiv inexistența unei datorii certe, lichide și exigibile în sarcina SRL „Arama R", rezultă că nu poate subzista nici obligația de plată a penalității.

În drept, penalitatea reprezintă o sancțiune civilă pentru neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a unei obligații contractuale, având un caracter accesoriu față de obligația principală.

Prin urmare, existența acesteia este condiționată de existența unei obligații principale valabile și neachitate în mod culpabil.

Or, în speță, instanța a reținut că sumele pretinse de SA „Tracom" nu au un temei legal și contractual, iar în privința serviciilor invocate, nu a fost probată prestarea efectivă a acestora.

În consecință, nu poate fi reținută existența unei neexecutări imputabile SRL „Arama R", condiție esențială pentru angajarea răspunderii contractuale și, implicit, pentru aplicarea penalităților.

Mai mult, în conformitate cu principiile bunei-credințe consacrate de art. 10 și 11 Cod civil, precum și cu interdicția abuzului de drept prevăzută de art. 13 Cod civil, solicitarea penalității în lipsa unei obligații principale valabile constituie un demers neîntemeiat și contrar exigențelor de echitate contractuală.

În ceea ce privește cererea de încasare a cheltuielilor de judecată, instanța reține că, potrivit principiului general consacrat de legislația procesual civilă, acestea se suportă de partea care a căzut în pretenții.

Or, având în vedere că acțiunea SA „Tracom" a fost respinsă ca neîntemeiată, instanța constată că nu există temei pentru admiterea cererii privind compensarea cheltuielilor de judecată în favoarea acesteia.

Drept consecință, instanța va respinge ca neîntemeiate atât cerința privind încasarea penalității, cât și cerința privind încasarea cheltuielilor de judecată formulate de SA „Tracom”.

În astfel de circumstanţe, apreciind obiectiv probele administrate în ansamblu şi interconexiunea lor în conformitate cu prevederile art.130 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată concluzionează că cererea pârâtului SA „Tracom” privind aplicarea excepției de tardivitate, urmează a fi respinsă, cu admiterea cererii de chemare în judecată depusă de SRL „Arama R” împotriva SA „Tracom”, intervenienți accesorii Agenția Proprietății Publice, ÎCS ”Premier Energy” SRL și autoritatea publică Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a RM cu privire la încasarea sumelor obținute prin îmbogățire fără justă cauză, precum și respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată depusă de SA „Tracom” împotriva SRL „Arama R” cu privire la încasarea datoriei rezultate din contractul de arendă a terenurilor, locațiune a activelor și prestarea serviciilor în cadrul Parcului Industrial Tracom nr. 05/3-292/1 din 22.02.2012, a penalității și cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. art. 236, 238-241 Cod de procedură civilă al Republici Moldova, instanţa de judecată –

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se respinge cererea pârâtului SA „Tracom” privind aplicarea excepției de tardivitate.

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Arama R” împotriva SA „Tracom”, intervenienți accesorii Agenția Proprietății Publice, ÎCS ”Premier Energy” SRL și autoritatea publică Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică a RM cu privire la încasarea sumelor obținute prin îmbogățire fără justă cauză, integral.

Se încasează de la SA „Tracom” în beneficiul SRL „Arama R” ***suma totală de 280616,93 (două sute optzeci mii șase sute șaisprezece,93) lei*** cu titlu de îmbogățire nejustificată formată din: (*165473,30 lei achitați suplimentar pentru serviciile de energie electrică în perioada 28 aprilie 2017 — 31 august 2020; 54001,03 lei achitați suplimentar pentru deservirea rețelelor electrice în perioada 28 aprilie 2017 - 31 august 2020; 61142,6 lei achitați pentru pretinsele cheltuieli de compensare a energiei electrice în perioada 31 mai 2018 — 31 august 2020*) și suma de ***8418,51 (opt mii patru sute optsprezece,51) lei*** cu titlu de taxa de stat.

Se respinge chemare în judecată depusă de SA „Tracom” împotriva SRL „Arama R” cu privire la încasarea datoriei rezultate din contractul de arendă a terenurilor, locațiune a activelor și prestarea serviciilor în cadrul Parcului Industrial Tracom nr. 05/3-292/1 din 22.02.2012, a penalității și cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la momentul pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

În conformitate cu art. 255 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de 15 zile după ce rămâne definitivă, iar după expirarea acestui termen, creditorul poate solicita executarea silită în condiţiile Codului de executare.

Preşedintele şedinţei,
Judecător ***Olga Boțan***

copia corespunde originalului
judecătorul ***Olga Boțan***